

THY
CHAMBER
MUSIC
FESTIVAL

THY KAMMERMUSIK FESTIVAL 2018

Bestyrelse:

Aase Odfeldt, formand

Erik Lyng, næstformand

Dorte Kjær

Jens- Henrik Bech

Poul Rosander

Craig Goodman, kunstnerisk leder

Adresse: Todtøllevej 16, 7752 Snedsted

Tlf. : 9792 0902 eller 9793 4892

E-mail: mail@thychambermusicfestival.dk

www.thychambermusicfestival.dk

Tekst: Orla Vinther

Sats og layout: Aase Odfeldt

Billedredaktion: Knud Erik Jensen

Tryk: Trykkeriet Friheden

Forsidefoto: Jens Kristian Kjærgård

INDHOLD

Præsentation af lærerne	side 4
Præsentation af deltagerne	side 6
Fredag den 17. august kl. 19.30 Klitmøller Kirke, Vangvej 8, Klitmøller, 7700 Thisted	side 10
Lørdag den 18. august kl. 15.00 Musikværket, Gasværksvej 60, 7900 Nykøbing	side 14
Lørdag den 18. august kl. 15.00 Kirsten Kjær Museet, Langvadvej 64, 7741 Frøstrup	side 18
Søndag den 19. august kl. 15.00 Thisted Musikteater, Håndværkertorv 1, 7700 Thisted	side 21
Tirsdag den 21. august kl. 19.30 Thisted Kirke, Vestergade 3, 7700 Thisted	side 25
Tirsdag den 21. august kl. 19.00 Musikhuset, Kystvej 224, Dokkedal, 9280 Storvorde	side 30
Onsdag den 22. august kl. 19.30 Vestervig Kirke, Klostergade 1, 7770 Vestervig	side 31
Onsdag den 22. august kl. 19.30 Ansgarkirken, Ansgarvej 15, 7950 Øster Jølby, Mors	side 35
Torsdag den 23. august kl. 19.30 Vorupør Kirke, Bredkærvej 1, Nr. Vorupør, 7700 Thisted	side 36
Torsdag den 23. august kl. 19.30 Viborg Musiksal, Gravene 25, 8800 Viborg	side 40
Fredag den 24. august kl. 17.00 * Musikværket, Gasværksvej 60, 7900 Nykøbing	side 41
Fredag den 24. august kl. 19.30 Lemvig Kirke, Torvet 15, 7620 Lemvig	side 42
Lørdag den 25. august kl. 15.00 Kirsten Kjær Museet, Langvadvej 64, 7741 Frøstrup	side 43
Lørdag den 25. august kl. 15.00 Skive Musikskole, Klassisk sal, Asylgade 5, 7800 Skive	side 44
Søndag den 26. august kl. 15.00 Thisted Musikteater, Håndværkertorv 1, 7700 Thisted	side 45
Skolekoncerter og åbne prøver	side 46

Programbogen 2018 har enkelte henvisninger til programbøger fra tidligere år. Disse kan downloades eller læses på www.thychambermusicfestival.dk (Om Thy Kammermusikfestival/programbøger). Så vidt muligt gennemføres koncerterne efter de planlagte programmer, men ændringer kan forekomme.

* kontroller venligst tiden enten via Kulturmødet eller www.thychambermusicfestival.dk.

THY KAMMERMUSIKFESTIVAL

I begyndelsen af 1990'erne havde Axel Brant Nielsen og andre fremsynede Thy-stedborgere en vision, som de førte ud i livet, og som gennem årene udviklede sig til dagens internationale Thy Kammermusikfestival.

Visionen tog udgangspunkt i, at nogle sommerhuse i Klitmøllerområdet uden for turistsæsonen stod ubenyttede. I et par uger kunne de derfor bebos af unge musikere, der deltog i det årlige mesterkursus med den græsk-amerikanske pianist Christine Paraschos som kunstnerisk leder. Efter hendes død i 1996 overtog Craig Goodman den kunstneriske ledelse, og i samarbejde med en lokal arbejdsgruppe ændrede han Thy Masterclass til en kammermusikfestival. Stille og roligt har denne festival udviklet sig til en begivenhed, der i dag tiltrækker talentfulde og ambitiøse unge musikere fra hele verden. Festivalens fem højt profilerede seniormusikere, Craig Goodman fra Strasbourg, Daniel Blumenthal fra Bruxelles, Elisabeth Zeuthen Schneider fra København, Justus Grimm fra Antwerpen og Tony Nys fra Bruxelles, deltager som aktive medlemmer af de forskellige ensembler ved indstudering og koncerter. Den omstændighed gør festivalen enestående og derfor interessant for unge

musikere fra hele verden.

Det internationale samarbejde udmønter sig i en række offentlige koncerter, hvis kunstneriske niveau har vakt opmærksomhed – også uden for landets grænser.

Desuden tjener samarbejdet et af projektets erklærede formål: at medvirke til mellemløst forståelse, hvortil sammenspil er et fornemt middel.

SENIORMUSIKERNE

Craig Goodman (f. 1957) har altid gjort tingene lidt anderledes.

Han er amerikaner af fødsel, opvokset og uddannet i Wien, Paris og New York. Efter sin uddannelse hos Marcel Moyse og Tom Nyfenger blev han engageret som solofløjtenist i Philadelphia Operaorkester under Julius Rudel. Kort derefter flyttede han til New York, hvor han efter succes inden for de traditionelle områder (konkurrencer, solo- og kammermusikkoncerter, orkesteransættelser) valgte at flytte til Paris. Herfra begyndte en "ny" karriere, som påkaldte sig bl. a. Yehudi Menuhins, Leonard Bernsteins og Henri Dutilleux' interesse.

Som udøvende kunstner spiller han koncerter i mange af verdens hovedstæ-

der såvel som i mere ydmyge omgivelser. Som komponist er Craig Goodman op-havsmand til en række værker, der er udpræget lyriske, og som ofte involverer dans og teater.

Som underviser, både i sin egenskab af professor ved konservatoriet i Strasbourg og gennem udstrakt kursusvirksomhed, har Craig Goodman på et traditionsbevidst grundlag hjulpet mange fløjtenister og kammermusikgrupper til at finde deres egen stil og retning.

www.flutist.com

Daniel Blumenthal (f. 1952) er klaverprofessor ved Det Kgl. Flamske Musik-konservatorium i Bruxelles og desuden en meget flittig koncertgiver over det meste af verden. Allerede tidligt blev han kosmopolit. Han er født i Tyskland, indledte sin klaverkarriere som femårig i Paris og fortsatte sin uddannelse i USA sluttende på den berømte Juilliard School of Music i New York, hvorfra han er DMA (Doctor of Musical Arts). Som ung vandt han et utal af klaverkonkurrencer. Nu sidder han i stedet i dommerpanelerne.

Som koncertpianist deler han sig mellem solokoncerter, akkompagnementsopgaver og kammermusik. Dertil kommer en betydelig CD-produktion

med mere end 80 indspilninger. Blumenthals repertoire er meget omfattende, og han mestrer alle stilarter med indlevelse og overlegen teknik. www.danielblumenthal.com

Elisabeth Zeuthen Schneider (f. 1956) er uddannet i København hos Milan Vittek og Endre Wolf. I USA videreførte hun sin uddannelse hos medlemmer af Budapesterkvartetten og Isidore Cohen fra Beaux Arts-trioen, ligesom hun dyrkede specielt barokstil hos Stanley Ritchie i Indiana. Det har ført til en række CD-indspilninger af alle Mattheosons og Händels violinsonater. Som orkestermusiker har Elisabeth Zeuthen Schneider virket som assisterende koncertmester både i Det Kgl. Kapel og i DR SymfoniOrkestret. Som docent på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium forener hun nu sin interesse for kammermusik og undervisning med en betydelig koncertvirksomhed og CD-indspilninger. Således har hun med pianisten Ulrich Stærk indspillet Schumanns tre sonater for violin og klaver. Elisabeth Zeuthen Schneider spiller på en Giovanni Battista Grancino fra 1701.

Cellisten **Justus Grimm** er født i Hamburg 1970. Han begyndte at spille cello som femårig, fortsatte sine studier hos Ulrich Voss og Claus Kanngiesser og afsluttede sin uddannelse hos Frans Helmerson i Stockholm og Köln. I 1993 debuterede han som solist med Hamburger Staatsorchester. På programmet stod uropførelsen af Matthias Pintschers cellokoncert *La Metamorfose di Narciso*. Grimm har derudover været solist med en række førende europæiske orkestre, heriblandt The English Chamber Orchestra, The London Chamber Orchestra, Orchestre Royal de Wallonie og Brandenburgisches Staatsorchester, Frankfurt. I 2008 var Justus Grimm medstifter af strygekvartetten Malibran, hvor han stadig er aktiv, ligesom han siden 2010 har været „Artist in Residence“ ved Cantiere Internazionale d’Arte, Montepulciano – italiensk sommerskole for unge sangere, musikere, dirigenter og komponister, grundlagt 1976 af komponisten Hans Werner Henze. Justus Grimm, der har modtaget adskillige tyske og belgiske priser, har siden 2008 været professor ved og fra 2013 rektor for Det Kongelige Konservatorium i Antwerpen.

Tony Nys er født i Belgien 1975 og studerede violin og bratsch på Det Kgl. Flamske Musikkonservatorium i Bruxelles. Fra 1994 til 1997 var han primarius i The Fétis String Quartet. Han har desuden spillet i The World Youth Orchestra og The Gustav Mahler Youth and Chamber Orchestra.

I 1998 blev Tony Nys bratschist i The Danel String Quartet, med hvilken han har spillet på de fleste internationale scener. Kvartetten har samarbejdet med komponister som Helmut Lachenmann, Wolfgang Rihm og Pascal Dusapin. Med kvartetten har Tony Nys undervist på The University Witten-Herdecke i Tyskland og Conservatoire Nationale Supérieur i Lyon. Siden 2005 har Tony Nys arbejdet freelance med ensembler som Explorations, Ensemble Modern, Triofenix, TetraLyre og The Malibran Quartet, ligesom han har virket som solobratschist ved Radio Sinfonie Orchester Frankfurt am Main. Fra 2007 har han været ansat som solobratschist ved operaen La Monnaie i Bruxelles og har desuden undervist som professor ved musikkonservatoriet sammesteds.

Craig Goodman, fløjte

Daniel Blumenthal, klaver

Elisabeth Zeuthen Schneider,
violin

Justus Grimm, cello

Tony Nys, bratsch

Alex Gonzalez, violin

Ayana Terauchi, fløjte

Damon Taheri, bratsch

Elsa Marie Klockenbring, violin

Hèlène Koerver, bratsch

Jakob Lenhardt, klarinet

Kacper Nowak, cello

Kern Westerberg, violin

Laurel Wellmann, obo

Luther Warren, violin

Magdalena Ceple, cello

Maren Isabelle Bosma, violin

Marthe Grimsrud Husum, bratsch

Matilde Zeeberg, kontrabas

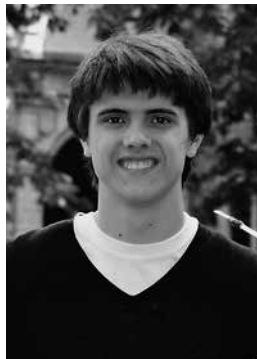
Michael Schmitz, cello

Monika Darzinkeviciute, klaver

Thomas C. Militello, horn

Trevor A. King, fagot

Deltagerne 2018

Alex Gonzalez, violin, 28 år. Amerikaner. Begyndte at spille som 11-årig. Uddannet på Eastman School of Music, senere på Rice University og Carnegie Mellon University. Som kammermusiker, solist og orkestermusiker har Gonzalez turneret i USA, Europa og i Japan. Han er i dag medlem af The New World Symphony i Miami og Saint Paul Chamber Orchestra. Han var medlem af The Sphinx Virtuosi fra 2014 til 2016. Alex deltog i Thy Kammermusikfestival 2017. www.alexgonzalezviolin.com

Ayana Terauchi, fløjte, 20 år. Japanner. Begyndte at spille som 10-årig. Studerer på University of Michigan, School of Music, Theatre and Dance. Prisvinder ved adskillige amerikanske konkurrencer, heriblandt vinder af førsteprisen ved MTNA Senior Woodwind National Competition, andenprisvinder ved the National Flute Association Young Artist Competition og tildelt førsteprisen for den bedste udførelse af et bestillingsværk ved the National Flute Association High School Soloist Competition.

Damon Taheri, bratsch, 27 år. Svensker. Begyndte at spille som 10-årig. Uddannet på New England Conservatory, Boston, tidligere Manhattan School of Music, New York og Norges Musikkhøgskole, Oslo. Damon Taheri har spillet i flere skandinaviske orkestre, heriblandt Det Kongelige Filharmoniske Orkester i Stockholm, Göteborg Symfonien og Det Norske Radioorkester. Som kammermusiker spiller han i strygekvartetten Kroma, der debuterede i Jordan Hall, Boston 2017. www.damontaheri.com

Elsa Marie Klockenbring, violin, 22 år. Fransk. Begyndte at spille som fire-årig. Fik først privatundervisning i Strasbourg, senere i Mannheim. Fortsatte sin uddannelse på Conservatoire de Strasbourg og senere ved the Music School i Trossingen, hvor hun nu forbereder sin Bachelor. Elsa Marie Klockenbring har deltaget i den internationale kammermusikfestival i Wissembourg, ligesom hun har spillet i Gustav Mahler Youth Orchestra og som solist med dirigenten Theodore Guschlbauer. Hun har vundet priser i Frankrig og Østrig, heriblandt i 2012 Den Østrigske Radios pris.

Hélène Koerver, bratsch, 31 år. Belgier. Koerver, der begyndte at spille som syv-årig, er uddannet på the Royal Academy of London, New England Conservatory og Conservatorium van Amsterdam. Hélène Koerver's virksomhed som solist, kammer- og orkestermusiker er omfattende, og hun har vundet priser i såvel Belgien som England, således the BAEF Fellowship og the Sir John Barbirolli Fund, ligesom hun har modtaget en udmærkelse fra the Soroptimist Club. Som 19-årig vandt Hélène Koerver en bratschkonkurrence udskrevet af the Royal Academy of Music, London.

Jakob Lenhardt, klarinet, 24 år. Amerikaner. Begyndte at spille klarinet som 13-årig. Lenhardt er uddannet på University of Michigan, School of Music, Theatre and Dance, hvorfra han har en Mastergrad i klarinet. Desuden har han en Bachelor i musikpædagogik fra the College of New Jersey. Lenhardt har en bred erfaring som orkestermusiker, idet han har assisteret i the Charleston Symphony, New World Symphony, Southwest Michigan Symphony og Dearborn Symphony.

Kacper Nowak, cello, 30 år. Polak. Han begyndte at spille som otte-årig. Et år senere var han pristager i Liezen Cello Competition. Derefter begyndte han på Fryderyk Chopin Academy i Poznan. Her vandt han adskillige nationale og internationale priser, der skaffede ham medlemskab af The National Foundation for Gifted Children. Senere studerede han på konservatorier i Bruxelles, København og Antwerpen. Nowak, der spiller i flere forskellige kammermusikgrupper, har vundet mange europæiske priser. www.kacpernowakcellist.com

Kern Westerberg, violin, 25 år. Dansker. Begyndte at spille som fire-årig. Han studerer på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, tidligere på Edsberg Institutet i Stockholm. Som 12-årig debuterede han med DR Symfoniorkester. Kern er medlem af Trio Skandinavia, som var finalist i Sveriges største kammermusikkonkurrence Ung og lovande i 2015. Westerberg vandt guld i Berlingske Tidendes Klassiske Musikkonkurrence 2010. Samme år blev han vinder af Jacob Gades violinkonkurrence. Kern Westerberg modtog i 2018 Léonie Sonnings talentpris. Kern deltog i Thy Kammermusikfestival 2016. www.kernwesterberg.com

Laurel Wellman, obo, 22 år. Amerikaner. Begyndte at spille violin som syvårig, horn som ni-årig og obo som 11-årig. Studerer på University of Michigan, School of Music, Theatre and Dance. Som kammermusiker er Laurel Wellman medlem af en blæserkvintet og spiller desuden i the Baroque Chamber Orchestra. Som orkestermusiker virker hun i Dearborn Symphony Orchestra. Ud over at medvirke i Thy Kammermusikfestival 2018 deltager Laurel Wellman også i the Sarasota Music Festival, Florida.

Luther Warren, violin, 23 år. Amerikansk-canadisk. Begyndte at spille som seks-årig. Studerer på New England Conservatory, Boston. Warren er medlem af the Chroma Quartet og har spillet med forskellige orkestre i Bostonområdet. Han har modtaget en del amerikanske priser.

Magdalena Ceple, cello, 23 år. Lettisk. Hun begyndte at spille som otte-årig og studerer nu på Paris Department Conservatory L'Hay Les Roses, tidligere på Royal Conservatory, Bruxelles, og Jazepa Vitola Latvian Music School. De sidste tre år har hun spillet kammermusik i både Tyskland og Belgien. Ceple har modtaget priser i August Dombrovski International Cello Competition, Karl Davidov International Cello Competition og Brotherhood of Blackheads Chamber Music Competition. Desuden har hun vundet LVLMA og SWEDBANK's årlige musikerpris.

Maren Isabelle Bosma, violin, 22 år. Hollandsk/amerikansk. Begyndte at spille som syv-årig. Studerer på Royal College of Music, London, tidligere på the Conservatory of Amsterdam. Maren Isabelle Bosma, der i 2014 vandt the Britten Competition i Zwolle, har en alsidig virksomhed som kammer- og orkestermusiker. Hun har modtaget adskillige priser, heriblandt fra the VandenEnde Foundation og the Kersjes Fonds.

Marthe Grimsrud Husum, bratsch, 27 år. Norsk. Begyndte at spille violin som syv-årig og kort tid derefter også bratsch. Studerer nu i solistklassen på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, København, tidligere på New England Conservatory, Hochschule für Musik Hanns Eisler, Berlin, og Norges Musikkhøgskole, Oslo. Marthe Grimsrud Husum, der spiller i Det Norske Kammerorkester og Ensemble Allegria, er desuden medlem af the Atem String Quartet. Hun har modtaget Arve Tellefsens og Léonie Sonnings talentpriser.

Matilde Zeeberg, kontrabas, 26 år. Dansker. Begyndte at spille som 12-årig. Matilde Zeeberg har bestået sin bachelor- og kandidatgrad fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, København, og Norges Musikkhøgskole, Oslo. Hun er en aktiv orkestermusiker og har som freelance spillet med DR Symfoniorkestret, Norges Radio Orkester og Bergen Filharmoniske Orkester.

Michael Schmitz, cello, 23 år. Tysker. Han begyndte at spille som seks-årig og studerer nu på University of Music, Trossingen. Schmitz, der har spillet i ungdomsorkestrene Aurora Festival Orchestra og Junge Norddeutsche Philharmonie, assisterer ofte i nye eksperimenterende orkestre som Orchester im Treppenhaus i Hannover og Stegreif Orchester i Berlin. Endvidere spiller han ofte som kammermusiker sammen med Den Tyske Ungdomsballet. Michael Schmitz har modtaget adskillige tyske priser.

Monika Darzinkeviciute, klaver, 26 år. Litauer. Begyndte at spille som otte-årig. Hun er uddannet på Hochschule für Musik, Theater und Medien, Hannover, Royal Conservatory of Brussels og Lithuanian Academy of Music. Monika, der har en virksomhed som solist og kammermusiker, underviser i klaver. Hun har modtaget adskillige europæiske priser. <http://monikadarzinkeviciute.com>

Thomas Charles Militello, horn, 22 år. Amerikaner. Begyndte at spille som 14-årig. Studerer på University of Michigan, tidligere på University of Southern California. Thomas uddanner sig også som dirigent. Han har spillet sammen med Toledo Symphony, Dearborn Symphony og San Fernando Valley Symphony. Han er grundlægger af the Trojan Brass Ensemble.

Trevor A. King, fagot, 20 år. Amerikaner. Begyndte at spille som 11-årig. Studerer på University of Michigan. Han har spillet i University of Michigan Symphony Orchestra and Symphony Band samt i Detroit Civic Orchestra. For sin udførelse af Red Cape Tango modtog han MTNA Award for Outstanding Instrumental Soloist of the Year.

Ayana Terauchi, Jakob Lenhardt, Laurel Wellman, Thomas Charles Militello og Trevor A. King spiller sammen i blæserkvintetten Cobalt Winds fra Michigan.

KLITMØLLER KIRKE, 7700 THISTED

FREDAG DEN 17. AUGUST KL. 19.30

György Ligeti (1923-2006)

Seks Bagateller

Blæserkvintet (1953)

Allegro con spirito

Rubato. Lamentoso

Allegro grazioso

Presto ruvido

Adagio. Mesto

(in memoriam Béla Bartók)

Molto vivace. Capriccioso

fløjte: Ayana Terauchi
 obo: Laurel Wellman
 klarinet: Jakob Lenhardt
 horn: Thomas C. Militello
 fagot: Trevor A. King

Svend Hvidtfelt Nielsen (f. 1958)

Scenarier

Blæserkvintet (2002)

Med nerve

Dansende

Meget langsom, med fantasi

Giocoso

Rockende

Blødt og transparent

Som en blid brise

fløjte: Ayana Terauchi
 obo: Laurel Wellman
 klarinet: Jakob Lenhardt
 horn: Thomas C. Militello
 fagot: Trevor A. King

Antonín Dvořák (1841-1904)

Strygekvartet nr. 12 i F-dur op. 96

(*Den Amerikanske*, 1893)

arrangeret for blæserkvintet af David
 Walter

Allegro ma non troppo

Lento

Molto vivace

Vivace ma non troppo

fløjte: Ayana Terauchi
 obo: Laurel Wellman
 klarinet: Jakob Lenhardt
 horn: Thomas C. Militello
 fagot: Trevor A. King

Klitmøller Kirke 2015

Elisabeth Zeuthen Schneider, Ania Filochowska,
 Dashiell Nesbitt og Camille Renault

Den ungarske komponist **György Ligeti** (1923-2006) var bosat i Vesten fra 1956. I orkesterværker som *Apparitions* (1958-59) og *Atmosphères* (1961) samt orgelværket *Volumina* (1961-62) er normal tematisk udvikling i klassisk forstand, tonehøjde, harmoni og rytme ophævet i et kontinuum af klangfarver. I senere værker som *Requiem* (1965-66), operaen *Le Grand Macabre* (1974-77) og *Horntrio* (1982) generobrede han gradvist traditionelle klassiske udtryksformer. György Ligeti, der sideløbende med kompositionsvirksomheden underviste i bl.a. Stockholm, Hamburg og Stanford, modtog i 1990 Léonie Sonnings Musikpris.

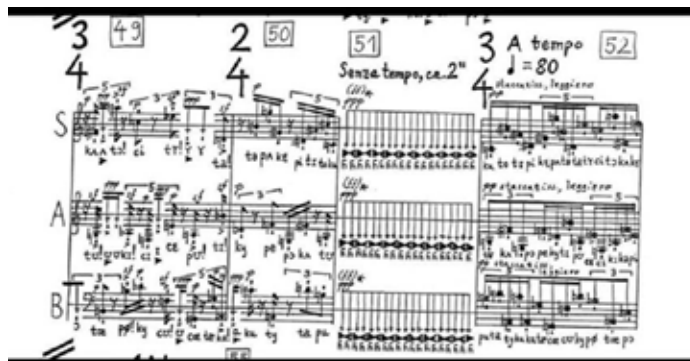
De *Seks Bagateller*, som står på dette års program, var oprindeligt en del af en samling på 12 klaverbagateller komponeret mellem 1951 og 1953. I 1953 arrangerede Ligeti seks af bagatellerne for blæserkvintet, det vil sige for fløjte, obo, klarinet, horn og fagot. Bortset fra nummer 2 og 5 er der tale om korte, livlige og åndfulde stykker, der viser Ligetis økonomiske tilgang til det at komponere: at udtrykke det maksimale med et minimum af noder.

De *Seks Bagateller* er sparsomt instrumenterede; de fleste noder spilles enten staccato eller stærkt markerede. Dynamikken (styrkegraderne) skifter hyppigt, ind imellem flere gange i hver takt, og instrumenterne spiller ofte med dæmper, som bidrager til den enkelte *Bagatels* særlige klangfarve.

Ligeti's *Bagateller* er dissonerende og komplicerede; men samtidig er de små stykker kammermusik, der er både rørende og musikantiske.

Stykkerne er meget korte, de fleste under to minutter, og ingen er over tre. Den første Bagatel, *Allegro con spirito*, arbejder med kun få toner. Alligevel er den udtryksfuld og motivistisk opfindsom.

Den anden Bagatel er en gribende *Lamentoso* (Sørgemusik). Den tredje (*Allegro grazioso*) er hurtig med lange, sangbare melodier, der ledsages af hurtige staccato-noder. Bagatel nr. 4 (*Presto ruvido*) er overstrømmende med stærke, rytmiske betoning, medens nr. fem, *Adagio. Mesto* (*in memoriam Béla Bartók*), begynder som en rolig adagio. Den udvikler sig i livlig retning, da punkterede rytmer gør deres entre. Den sidste Bagatel (*Molto vivace. Capriccioso*) begynder voldsomt – den næstsidste takt har forskriften *Som en vanvittig*; men værket slutter med en blid, dæmpet hornsolo.

György Ligeti, citat fra *Nouvelles Aventures*, opera for tre sangere og 7 instrumentalister fra 1962.

Svend Hvidtfelt Nielsen (f. 1958) har en usædvanlig bredde og dybde i sine forudsætninger. Han er cand.mag. i filosofi og musikvidenskab fra Københavns Universitet. Han har desuden diplomeksamen fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium i orgel og komposition og debut som komponist fra Det Jyske Musikkonservatorium.

Svend Hvidtfelt Nielsen har komponeret værker i de fleste genrer. Hans musik er spillet over hele verden med uropførelser af orkestre som Madrid Radiosymfoniorkester (*Tommelise*, 2005) og Shanghais Symfoniorkester (*Of Fire and Earth*, 2008), ligesom de fleste danske ny-musikensembler har hans musik på repertoire. Både hans musik og han selv har modtaget flere priser. Af større værker kan nævnes de to operaer, *Den Lille Havfrue* (1999-2000) og *Edens Gave* (2005-06) samt koncerterne *Leaves in Winter* (2004) og *Winter has Come* (2002) samt *Musik for to Ensembler* (2008) for Big Band og kammerensemble. Svend Hvidtfelt Nielsen er ansat som studielektor i teori og analyse på musikvidenskabeligt institut i København og som organist i Mariendal Kirke. I 2001-02 var han huskomponist ved Randers Kammerorkester.

Om blæserkvintetten *Scenarier* fortæller komponisten:

Scenarier for blæserkvintet er det første konkrete resultat af mit virke som huskomponist for Randers Kammerorkester. De syv satser er skrevet for at imødekomme et ønske om korte stykker, der præsenterede nye eller "anderledes" sider af blæserkvintetten. Stykker, der f.eks. kunne indgå i skolekoncerter. De syv scener udmaler musikalsk syv forskellige shortcuts. Samtidig består de af et begrænset antal byggesten, der kombineres på stadig nye måder. Mest elementær er glissandobevægelsen og en markeret rytmisk figur. Glissando kan så blive til kvarttonemelodik, og de rytmiske figurer kan forvandle sig til f.eks. et femdelt tempolag eller en lille rocksats. Blæserkvintetten står i øvrigt (som så meget andet dansk musik) i dyb gæld til Hans Abrahamsens Walden og Ligetis 10 stykker for blæserkvintet.

For **Antonín Dvořák** (1841-1904), der voksede op i en böhmisk landsby nord for Prag, var den tjekkiske folkemusik en strømmende kilde til livslang inspiration. Under sit ophold i Amerika 1892-95 fattede han også interesse for amerikansk folkemusik og folkesang, en interesse, der satte sig tydelige spor i hans kunstneriske virke, ikke blot i den navnkundige 9. symfoni i e-mol *Fra den nye verden*, men først og fremmest i den såkaldte *Amerikanske Strygekvartet* i F-dur op. 96.

I den lille by Spillville i Iowa, Midtvesten, blev han specielt optaget af de irokesiske indianeres musik. Når europæiske kommentatorer mente at kunne påvise direkte indianske melodilån i f.eks. den 9. symfoni, blev dette dog pure afvist af Dvořák. Han havde aldeles ikke benyttet indianermelodier, men alene ladet sig inspirere af den indianske musiks særlige tone og karakter. Sikkert er det, at i såvel den 9. symfoni som i den amerikanske strygekvartet brydes hjemstavnsens böhmisk inspirerede melodier, rytmer og klange med musikalske elementer, som er af anden etnisk oprindelse.

Antonin Dvořák var et beskedent og ligefremt menneske – en simpel tjekkisk musiker kaldte han sig selv. Han holdt af at beundre lokomotiver og at fodre duer.

Den Amerikanske Strygekvartet i F-dur er et herligt, musikantisk værk, der sprudler af den melodiske spontanitet og klangglæde, som er typisk for Dvořák. Allerede i 1. satsens hovedtemagrube præsenteres et tema, der er inspireret af de amerikanske indianeres musik (indledende rytmisk forskydning (synkope), melodisk betoning af den faldende tert på et skalagrundlag, der er pentatont, dvs. uden spændingsskabende ledetoner). Denne eksotiske kolorit præger også det lyrisk syngende, særprægede og tonalt svævende sidetema.

En egen tungsindig stemning præger den meget smukke 2. sats i mol.

3. og 4. sats bygger igen på temaer, der er folkemusikalsk inspirerede; i den livfulde og klangligt fængslende 4. sats, *Finale. Viva-ce ma non troppo*, lyder det ligefrem, som om Dvořák har ønsket at stille de to musikalske verdener over for hinanden: hjemstavnsens böhmiske og den indiansk-amerikanske. Det rytmisk markante hovedtema har udpræget böhmisk folkedansekarakter, medens det sangbare sidetema klinger mere "indiansk".

Den Amerikanske Strygekvartet er arrangeret for blæserkvintet af den canadiske komponist David Walter.

MUSIKVÆRKET, 7900 NYKØBING MORS LØRDAG DEN 18. AUGUST KL. 15.00

Niels W. Gade (1817-90)

Første sats af ufuldendt Klavertrio i B-dur (1839)

Adagio - Allegro con fuoco

violin: Elisabeth Zeuthen Schneider
cello: Justus Grimm
klaver: Monika Darzinkeviciute

Bent Sørensen (f. 1958)

Phantasmagoria

Klavertrio (2007)

Molto energico

Misterioso e dolce

Dolcissimo

Misterioso e meccanico

Dolcissimo

violin: Elsa Marie Klockenbring
cello: Justus Grimm
klaver: Monika Darzinkeviciute

---Pause---

Franz Schubert (1797-1828)

Die Forelle

Kvintet i A-dur D 667

for violin, bratsch, cello, kontrabas og klaver (1819)

Allegro vivace

Andante

Scherzo og Trio

Andantino: Tema med variationer

Finale: Allegro giusto

violin: Alex Gonzalez
bratsch: Damon Taheri
cello: Michael Schmitz
kontrabas: Matilde Zeeberg
klaver: Monika Darzinkeviciute

Musikværket 2017

Tim Brackman, Daniel Blumenthal, Hanna Schumacher og Jonathan Butler

Niels W. Gade som 28-årig.
Litografi af Johann Georg Weinhold

Niels W. Gade (1817-90), dansk komponist og dirigent, fik sit gennembrud som komponist med koncertouverturen *Gjenklang af Ossian* op. 1, med hvilken han i 1840 vandt førsteprisen ved en konkurrence udskrevet af Musikforeningen. Ved sit tonesprog virkede ouverturen som en fanfare for en ny tid: Med *Ossianouverturen* vandt romantikken for alvor indpas i Danmark. Allerede i 1843, som 26-årig, rejste Gade til Leipzig, efter at Mendelssohn dér med succes havde opført hans 1. symfoni, som Gade havde haft svært ved at få opført i København. I Leipzig indledte han en international karriere, som er blevet få danskere til del.

Han blev hurtigt Mendelssohns 2. kapelmester ved det berømte Gewandhausorkester og lærer ved byens nyoprettede musikkonservatorium. Ved Mendelssohns død i 1847 overtog Gade stillingen som orkesterchef. Som dirigent turnerede han senere med egne og andres værker i Tyskland, Holland og England. I forbindelse med udbruddet af krigen mellem Danmark og Preussen i 1848 vendte Gade hjem til Danmark, hvorved han undgik en indkaldelse til tjeneste i Leipzigs kommunalgarde. Hjemme igen prægede han gradvis og systematisk det københavnske musikliv:

I 1850 blev han dirigent i Musikforeningen, i 1858 organist ved Holmens Kirke og i 1867 direktør for det nyligt oprettede Københavns Musikkonservatorium. Under Gades ledelse blev Musikforeningen et samlingspunkt for det københavnske musikliv med eget symfoniorkester og kor.

Det, som begejstrede såvel det danske som det europæiske musikpublikum, var den "nordiske tone", som man sporede i den unge Gades værker, ikke blot i ouverturen *Gjenklang af Ossian* og i den 1. symfoni (1842), hvis 1. sats bygger på Gades egen folketoneinspirerede melodi *Paa Sjølund's fagre Sletter*, men også i korballeden *Elverskud* op. 30 (1853).

Samtidig med *Elverskud* komponerede Gade *Forårsfantasi* op. 23 for fire sangsolister, orkester og klaver. De to værker repræsenterer yderpolerne i hans stilistiske univers, som han altså dyrkede samtidigt: den nordiske i *Elverskud*, og den internationalt orienterede, som han tilegnede sig i Leipzig, i *Forårsfantasi*. Begge værker nød stor popularitet og blev hyppigt opført herhjemme og i udlandet.

Gades produktion er både omfattende og varieret (bl.a. otte symfonier, Ouverturner, orkestersonater, en violinkoncert, kammermusik, klaver- og orgelmusik, en række såkaldte koncertstykker foruden solo- og korsange og balletmusik), og selv om værkerne efter 1850 ikke viste åbenlyst fornyende stiltræk, har han bevaret sin status som en af 1800-tallets betydeligste danske komponister.

Det er en enkeltstående sats for klavertrio, der står på dette års program.

I sin note til Den Danske Trios indspilning fortæller Jens Cornelius:

I 1839 gjorde Gade et forsøg i klavertrio-genren, endda som en af de første komponister i Danmark. Projektet blev ikke gennemført, men hvad han fik skrevet, er til gengæld spændende.

Som disposition for en planlagt Trio i B-dur lavede han en udførlig plan – i ord. Trioen skulle følge et program i fire satser, hvor citater fra tysk poesi var de kunstneriske fikspunkter. Rammefortællingen drejer sig om en helt, der drager afsted i første sats, savnes af sine efterladte i anden sats, oplever farer i tredje sats og vender hjem i fjerde sats.

Den indholdsrige første sats er eksplicit beskrevet i Gades notesbog: Først en Adagio-indledning med mottoet "Wir sitzen so traulich beisammen" (taget fra et digt af Kotzebue). Så et Allegro-afsnit, hvor "Helten drager frem", og man hører hans "Kjæres Kamp mod Følelser og Uro". Deres "Overtalelse og Beden" mødes med "Standhaftig Modstand", og helten tager så afsted. "Et Marschtempo toner undertiden igennem ganske svagt".

Modellen med et skriftligt idégrundlag brugte Gade med held, da han komponerede sin Klaversonate og 1. Symfoni fra samme periode. Men planen for Klavertrioen i B-dur overholdt han ikke. Partituret til anden sats blev ikke skrevet rent, tredje sats kun skitseret og finalen tilsyneladende aldrig påbegyndt.

Det er interessant at følge satsen med Gades – skjulte – plan foran sig, men som med al god programmatisk kunst er musikken ikke afhængig af forlægget. B-dursatsen

er flot anlagt, inspireret musik, og det er en skam, at Gade ikke fuldendte resten af værket.

Musikforlaget Wilhelm Hansens hjemmeside præsenterer komponisten **Bent Sørensen** (f. 1958):

Det minder mig om noget, jeg aldrig har hørt! Sådan reagerede den norske komponist Arne Nordheim spontant på et værk af Bent Sørensen. Og det er svært at forestille sig et mere snurritgt ramrende udtryk for det dobbeltbundede, ofte næsten paradoksale udtryksklima i musikken af denne egenartede komponist, der utvivlsomt er den betydeligste i sin danske generation ... Bent Sørensen

er født i 1958; han har modtaget undervisning af blandt andre Per Nørgård og Ib Nørholm. Hans klangfantasi og tekniske formåen har været lovprist, lige siden han for alvor brød igennem i midten af 80'erne med den første strygekvartet *Alman* (1984). Violinkoncerten *Sterbende Gärten* (1993), der er en koncert i den store tradition, dramatisk besværgende, yndefuld, vemodig og vild, er sammen med symfonien (1996) og klaverkoncerten *La Notte* (1998) omgivet af flere større ensembleværker for meget forskellige besætninger, bl.a. den forunderlige lille koncert *Birds and Bells* for basun og 14 instrumenter (1995) komponeret til basunisten og dirigenten Christian Lindberg. I det nye årtusind har Bent Sørensens musik for alvor opnået international opmærksomhed. Dels med det flerårige samarbejde med Bergen Festspillene, hvor Bent Sørensen fik opført orkesterværket *Exit Music* (2007) og *Sounds Like You* (2008), dels den anden klaverkoncert *La Mattina* (2009) skrevet til pianisten Leif Ove Andsnes – for slet ikke at tale om *Tunnels de Lumière* (2010) til det franske Ensemble Intercontemporain. Bent Sørensen, der fra 2002 til 2011 var professor i komposition ved Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, modtog Nordisk Råds Musikpris i 1995 for violinkoncerten *Sterbende Gärten* og i 1999 Wilhelm Hansens komponistpris.

Om sin klavertrio, *Phantasmagoria* fra 2007, fortæller Bent Sørensen:

Phantasmagoria har fem satser. Jeg begyndte med 5. sats, som oprindeligt var et lille stykke for violin og klaver. Det arrangerede jeg så for klavertrio, hvorefter jeg komponerede videre med fjerde sats, derefter tredje og anden, indtil jeg blev færdig med første sats.

Det begynder i violinen med dæmper, og lidt efter lidt træder cello og klaver til. Første sats slutter i en mørk og skyggeagtig version af en arie fra min opera Under the Sky.

Alle fem satser er fulde af skygger. Skygger af fragmenter og spor af satser dukker op i andre satser. Skyggespil var den titel, der først faldt mig ind. Phantasmagoria blev bestilt af Franz Schubert Selskabet i Danmark og tilegnet Trio Con Brio Copenhagen.

I sommeren 1819 rejste **Franz Schubert** (1797-1828) sammen med sangeren Johann Michael Vogl til dennes hjemegn ved byen Steyr 125 km SV for Wien. Her begyndte Schubert at arbejde på klaverkvintetten i A-dur, kendt som *Forellekvintetten* på grund af variationerne i fjerde sats over melodien til hans lied *Die Forelle* (1817, D 550).

Værket var tiltænkt Vogls ven, Sylvester Paumgartner, borgmester og amatørmusiker, der jævnligt holdt musikalske sammenkomster i sit hjem, hvor også Schubert og Vogl optrådte som selvskevne og fejrede gæster. Værket blev komponeret for samme besætning som Johann Nepomuk Hummels meget populære klaverkvintet i es-mol op. 87 fra 1802, der blev opført på Thy Kammermusikfestival i 2008. Paumgartner foreslog Schubert at komponere en variations-sats over melodien til *Die Forelle* med tekst af digteren Ch.F.D. Schubart (1739-91). Schubart skrev digtet i 1783 i fængslet Hohenasperg, hvor han sad indespærret i 10 år uden dom for at have fornærmet hertugen af Württemberg.

Die Forelle er sangen om fisken, der narres og bliver fanget af fiskeren – måske et billede på digterens egen skæbne. I kvintettens lyse og optimistiske første sats i A-dur viser Schubert i hovedtemaet sit enestående melodiske talent. I den

rolige anden sats i F-dur præsenteres temaet først i klaveret. Over fjernere toner nærer fører udviklingen til præsentationen af yderligere to tematiske ideer. Tredje sats, en scherzo med trio, fører til den berømte fjerde sats med tema og fem variationer (se note om tema med variationer i programbog 2011 side 54). Finalen – med dens indslag af ungarske danserytmer – vender tilbage til hovedtonearten A-dur, og værket slutter i samme lyse og livsglade stemning, som det begyndte.

Karikatur af Johann Michael Vogl og Franz Schubert (1825)

Den i samtiden berømte komponist og hofsanger, Johann Michael Vogl (1768-1840), var Schuberts ven og den førende fortolker af hans sange.

KIRSTEN KJÆR MUSEET, 7741 FRØSTRUP LØRDAG DEN 18. AUGUST KL. 15.00

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-91)
Klavertrio nr. 3 i B-dur K 502 (1786)

Allegro.
Larghetto.
Allegretto

klaver: Daniel Blumenthal
violin: Luther Warren
cello: Magdalena Ceple

Om Mozarts biografi og vigtigste værker, se side 28-29

Paul Schoenfield (f. 1947)
Café Music
Klavertrio (1987)

Allegro
Rubato - Andante Moderato
Presto

klaver: Daniel Blumenthal
violin: Maren Isabelle Bosma
cello: Magdalena Ceple

---Pause---

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Geistertrio
Klavertrio i D-dur op. 70 nr.1 (1808)

Allegro vivace e con brio
Largo assai ed espressivo
Presto

violin: Kern Westerberg
cello: Kacper Nowak
klaver: Daniel Blumenthal

Kirsten Kjær Museet 2017
Bojan Krtinič, Daniel Blumenthal, Gamal Khamis og Kenny Lee

Den østrigske komponist og klaver-virtuos **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756-91) tog i 1786 fat på de sidste fem af i alt seks klavertrioer. Da havde han på kammermusikkens område allerede præsteret på højeste niveau: 1784-85 færdiggjorde han sine seks strygekvartetter, der var tilegnet Joseph Haydn, og som med deres tæt vævede motiviske arbejde og polyfone satsstruktur betegnede en ny fase i strygekvartetens udvikling; med sine to klaverkvartetter 1785-86 bidrog Mozart til en helt ny genre, og hans tre strygekvintetter fra 1787 repræsenterer et foreløbigt højdepunkt i kammermusikkens historie.

I et udviklingsperspektiv placerer Mozarts klavertrioer sig midtvejs mellem de tidligste wienerklassiske eksempler, hvor cello og violin fordobler klaverets stemmer, og Beethovens gennemkomponerede bidrag til genren, hvor hvert instrument selvstændigt deltager og bidrager på lige fod i udviklingen af det musikalske materiale. Da Mozart i 1786 vendte sig mod klavertrioen, stod han på højden af sit mesterskab – det mærkes!

Det er den 3. klavertrio i B-dur fra 1786, der står på årets program. I første sats, *Allegro*, er klaveret så solistisk fremtrædende, at forløbet minder om en klaverkoncert. Det er da også klaveret,

der præsenterer hovedtemaet; det er bredt udfoldet og præges af parallelle tertser. Temaet, der senere overtages af strygerne, afgiver motivisk materiale til hele satsen. Det er sjældent, at Mozart på den måde baserer en hel sats på et enkelt tema. En sådan monotematisk skrivemåde finder vi til gengæld ofte hos Haydn, som Mozart dermed bringer i erindring.

Anden sats, *Larghetto*, er et fredfyldt hvilepunkt i storformen. Med en opadgående sekst indleder klaveret en rigt udsmykket melodi, der videreføres af violinen. Slutningen er klanglig udsøgt - udformet, som den er, i et åndrigt sammenspil mellem tre ligeberettigede instrumenter.

Tredje og sidste sats, *Allegretto*, er en rondo. Her er klaveret igen førende på en måde, som leder tanken hen på en klaverkoncert. Et kort midterafsnit i mol kaster en skygge over satsen, der dog slutter så lys og optimistisk, som den begyndte.

Paul Schoenfield, der er født 1947 i Detroit, Michigan, komponerer musik, der rummer elementer fra såvel den klassiske tradition som fra pop og folkemusik. Schoenfield har haft en karriere som koncertpianist, men underviser nu i komposition på University of Michigan. Om værket fortæller komponisten:

Ideen til Café Music fik jeg i 1985, hvor jeg havde vikarieret en aften for pianisten i Murray's Restaurant i Minneapolis, Minnesota. På Murray's spillede en trio middagsmusik; og de spillede i en mangfoldighed af stilarter. Min hensigt var at komponere en slags "overklasse-middagsmusik", som ikke blot kunne spilles på en restaurant, men som måske også kunne finde vej til koncertsalen. Værket indeholder meget af den slags musik, som blev spillet af Murray-trioen: for eksempel amerikansk musik fra begyndelsen af 1900-tallet, wienermusik, sigeunermusik og Broadwaystilarter. En smuk israelsk melodi bliver varieret i 2. sats.

Café music blev bestilt af St. Paul Chamber Orchestra og havde premiere den 1. Januar 1988.

Ludwig van Beethoven (1770-1827) komponerede i alt syv klavertrioer. De første tre fik en begejstret modtagelse, da Beethoven præsenterede dem for sit wienerpublikum i 1795 som sit op. 1. Med strygerstemmernes udprægede selvstændighed, satsernes længde, de udvidede wienerklassiske former (først og fremmest sonateformen) og hele udtryksmæssige intensitet brød de tre værker med forestillingen om klavertrioen som overkommelig "husmusik". Alle trioerne med undtagelse af op. 70 nr. 1 (herom senere) har fire satsers modsætning til de tre eller to, som ellers var normen for kammermusik med klaver, og der er ikke tale om galante "divertimenti", men om symfoniske værker for tre instrumenter, der stiller store krav til de uøvende.

Efter mere end 10 år fortsatte Beethoven linjen med sine to klavertrioer op. 70 nr. 1 i D-dur og nr. 2 i Es-dur, begge komponeret i sidste halvdel af 1808 – tidsmæssigt nær den 5. og 6. symfoni. I klavertrioerne op. 70 er violin og cello nu helt ligeberettigede med klaveret, og de tre instrumenter udfolder et intenst tematisk arbejde, en tæt polyfoni på wienerklassisk grundlag, der er et af stilens fornemste kendetegn.

Trioen i D-dur op. 70 nr. 1 er den eneste tresatsede af Beethovens klavertrioer.

Den enstemmige indledning til første sats, *Allegro vivace e con brio*, er kort og eksplosiv. Efter fem takter slutter den ganske overraskende på tonen *f*. Når klaveret samtidig sætter sit oktavfordoblede *b* i basregistret, er vi langt væk fra D-dur med to faste krydsere; vi er i B-dur med to faste *b*'er. Men ved en bedårende klanglig finte vender Beethoven straks tilbage til hovedtonearten D-dur, hvori celloen nu bringer sit sangbare hovedtema.

Det indledende, impulsive temastof udnyttes virkningsfuldt i sonatesatsens midterste afsnit, den dramatiske og kontrastrige gennemføringsdel, hvis intense, tematiske arbejde er noget af det mest koncentrerede, Beethoven nogensinde har skrevet. Og tro nu ikke, at Beethoven har glemt indledningens trylleri omkring tonen *f*! I reprisen får det tvetydige spil betydning, idet celloen udvider sit smukke hovedtema ved poetiske udsving til fjerne *b*-tonearter.

Det er anden sats, *Largo assai ed espressivo*, der har givet trioen tilnavnet *Geistertrio* (*Spøgelsetrio*). En tungsindig, hemmelighedsfuld stemning præger allerede begyndelsen med dens dialog mellem strygerne og klaveret. Med sin harmoniske farverigdom, sin hyppige brug af tremoli i klaveret og sine brede buer af dynamisk spænding og

afspænding er det, som om satsen på ægte romantisk vis rummer en poetisk ide. Beethoven havde da også denne sats i tankerne, da han arbejdede på en af heksescenerne i sit aldrig fuldførte operaprojekt over Shakespeares *Macbeth*.

I den tematisk karakterfulde prestofinale brydes lys og skygge i et stadigt skiftende harmonisk farvespil. Med sine graciøse temaer og krystalklare rollefordeling mellem instrumenterne slutter værket i en lys, wienerklassisk atmosfære.

THISTED MUSIKTEATER, 7700 THISTED SØNDAG DEN 19. AUGUST KL. 15.00

William Walton (1902-83)

Klavervartet i d-mol (1918-21; revideret 1974)

Allegamento

Allegro scherzando

Andante tranquillo

Allegro molto

klaver: Daniel Blumenthal

violin: Alex Gonzalez

bratsch: Marthe Grimsrud Husum

cello: Magdalena Ceple

Thisted Musikteater 2017

Floor Le Coultre, Gamal Khamis og Jamie Clark

Olivier Messiaen (1908-92)

Le Merle noir (*Solsorten*)

for fløjte og klaver (1952)

fløjte: Craig Goodman

klaver: Monika Darzinkeviciute

---Pause---

Johannes Brahms (1833-97)

Klavervartet nr. 3 i c-mol op. 60 (1873)

Allegro non troppo

Scherzo: Allegro

Andante

Finale: Allegro comodo

klaver: Monika Darzinkeviciute

violin: Maren Isabelle Bosma

bratsch: Damon Taheri

cello: Justus Grimm

Sir William Turner Walton

William Walton (1902-83), britisk komponist. Efter et par ungdomsværker, der var påvirkede af Schönberg, etablerede han sig med sin bratschkoncert (1929) som en moderne romantiker. Oratoriet *Belshazzar's Feast* (1931) er påvirket af Stravinsky og Händels oratorier. Han skrev en romantisk opera, *Troilus and Cressida* (1954), to symfonier (1935, 1960), der viser hans forbindelse med Edward Elgar og Sibelius, og desuden orkester-, kammer-, kor- og filmmusik.

Kilde: *Den Store Danske Encyklopædi*.

William Waltons klaverkvartet, som han begyndte på, da han var 16 år gammel, har fire satser. Første sats, *Allegretto (Muntert, rask)*, er en regulær tredelt sonateform. Første del, ekspositionsdelen, har klart definerede

temagrupper. Den gennemgående melodi præsenteres først i violinen over celloens orgelpunkt (liggetone). Melodien er pentaton. Det vil sige, at dens skalagrundlag er fem toner ordnet som klaverets sorte tangenter. Melodien afgiver motivisk materiale til resten af satsen – og for den sags skyld også til de følgende satser. Så følger gennemføringsdelen, og satsen slutter med reprisen, en modificeret gentagelse af første del.

Anden sats, *Allegro scherzando*, er rytmisk markant, medens tredje sats, *Andante tranquillo*, danner et lyrisk hvilepunkt i storformen. Fjerde sats, *Allegro molto*, er dramatisk og fuld af kontraster. Midt i satsen udvikler forløbet sig til en stort anlagt fuga.

Olivier Messiaen (1908-92), fransk komponist og organist, blev uddannet ved konservatoriet i Paris. Sideløbende studerede han indisk og græsk musik, hvis rytmiske særpræg fik stor betydning for hans egen. Fra 1931 var Messiaen organist ved Trinitékirken i Paris og fra 1941 professor ved konservatoriet i Paris, hvor hans analyseseminarer i årene efter 1947 tiltrak komponister fra ind og udland, foruden tyskeren Karlheinz Stockhausen, grækeren Iannis Xenakis, franskmændene Pierre Boulez og Gunnar Berg og Poul Rovsing Olsen.

Messiaen er især kendt for sine værker for orgel (f.eks. *La Nativité du Seigneur*, der skildrer Jesu fødsel i ni billeder), klaver (f.eks. *Vingt regards sur l'enfant Jésus*) og orkester (bl.a. *Turangilåsymfonien* og *Réveil des oiseaux*).

Da Messiaen i 1952 blev bedt om at komponere en bunden opgave for fløjtenister, der søgte optagelse på Pariserkonservatoriet, komponerede han stykket *Le Merle noir (Solsorten)* for fløjte og klaver. Mens han længe havde været fascineret af fuglesang, og fugle havde optrådt i flere af hans tidligere værker (for eksempel *La Nativité*, *Quatuor* og *Vingt regards*), var fløjtestykket baseret udelukkende på solsортens sang.

Le Merle noir er et meget smukt og poetisk værk i tre dele, hvoraf anden del er en varieret gentagelse af den første. Tredje del er en udstrakt koda, der fører værket til en livlig slutning.

Klaveret indleder med sagte dissonerende klangflader, der efterfølges af fløjtenes solopassage inspireret af solsortens sang.

Olivier Messiaen under optegnelse af fuglesang, som han anvendte i flere værker.

Johannes Brahms (1833-97), tysk komponist og pianist, voksede op i Hamburg, hvor han fra sit syvende år fik regelmæssig undervisning i klaver, senere også i teori og komposition. I 1848 – som 15-årig – trådte han offentligt frem som pianist. Det fik stor betydning for Johannes Brahms, at han som 20-årig mødte den ungarske violinist Eduard Reményi. Med ham turnerede han i Tyskland, hvor han mødte mange fremtrædende musikere og komponister, i Weimar Franz Liszt, hvis musik han ikke brød sig om, og i Düsseldorf Robert og Clara Schumann, med hvem han sluttede et livslangt venskab. Efter Robert Schumanns død i 1856 udviklede venskabet med Clara Schumann sig til en dyb passion, som dog – så vidt vi ved – aldrig blev gennemlevet.

Robert Schumann var begejstret. I *Neue Zeitschrift für Musik* hilste han Brahms som den "unge ørn", der med sit geni ville skabe fornyelse i tysk musikliv. På den måde blev Brahms kendt; hans værker blev udgivet, og han kunne på længere sigt hellige sig sin virksomhed som komponist. Frem til 1862 levede Brahms i Hamburg kun afbrudt af tre månedlange ophold ved fyrstehoffet i Detmold. Her virkede han som hofpianist, lærer og dirigent for både kor og orkester.

I 1862 rejste Brahms første gang til Wien, hvor han fra 1868 tog blivende ophold.

Opførelsen af hans største værk for kor og orkester *Ein deutsches Requiem* den 10. april 1868 i Bremens domkirke blev en succes, der placerede den 35-årige som én af tidens største komponister. Blandt Brahms' øvrige hovedværker er fire symfonier, to klaverkoncerter og en violinkoncert foruden kammer- og klavermusik og henvend 200 lieder med klaverledsagelse. Brahms efterlod sig 24 stort anlagte kammermusikværker, heraf 17 med klaver. I hans samlede produktion har kammermusikken derfor samme vægt som symfonierne, klavermu-

sikken og liederne. Klaverkvartetten i c-mol op. 60 står på dette års program.

Brahms begyndte på klaverkvartetten, der senere fik opusnummeret 60, allerede i 1854. Da var han 21 år gammel og boede hos Robert og Clara Schumann i Düsseldorf. Hans beundrede forbillede og mentor, komponisten Robert Schumann, var efter et selvmordsforsøg samme år indlagt på et hospital for sindslidende i Endenich nær Bonn. Johannes Brahms hjalp derfor Clara Schumann, der netop havde født sit barn nr. 8, med at føre det store hus og derudover aflaste hende, så hun kunne genoptage sin koncertvirksomhed (Clara Schumann var en af sin tids fineste pianister).

Clara Schumann ca. 1853

Klaverkvartettens første, tredje og fjerde sats blev komponeret i 1854; men først i 1873 genoptog, omarbejdede og fuldførte Brahms arbejdet med kvartetten.

Brahms var ikke meget for at kommentere sine egne værker; men i breve til sin ven, lægen Th. Billroth, har han givet til kende, at kvartettens mørke udtryk reflekterer hans vanskelige situation: i 1854 var han lidenskabeligt forelsket i den 14 år ældre Clara Schumann. Brahms sammenlignede sig derfor med den unge Werther, hvis håbløse forelskelse i Lotte fik selvmordet som konsekvens (i Goethes roman *Den Unge Werthers Lidelser* fra 1774). Klaverkvartetten i c-mol op. 60 har da også fået tilnavnet "Werther-kvartetten".

Indledningen til første sats, *Allegro non troppo*, er ejendommelig: en isoleret forte-klang i klaveret besvares af strygernes sukkende motiver i mol. Som helhed er første sats en dramatisk, kontrastrig og stort udfoldet sonateform, hvor alene klaverets smukke sidetema i dur føjer en forsonende nuance til udtrykket.

Anden sats, *Scherzo: Allegro*, er præget af skarpe kontraster og hvileløst fremstormende ottendedele i 6/8-takt. Ejendommeligt er det, at denne rastløse Scherzo ikke levner plads til en kontrasterende trio-del.

Stor er derimod kontrasten til tredje sats, en smuk og indadskuende *Andante*, som indledes af en syngende, 17 takter lang frase i celloen ledsaget af klaverets rolige, rytmisk forskudte akkordbevægelser. Først derefter træder violinen til og viderefører det fine indledningstema.

Fjerde sats, *Finale: Allegro comodo*, begynder med violinens tema, der ledsages af klaverets modstemme i ubrudte ottendedele. Satsens første del, ekspositionen, afsluttes i strygerne med et tema i langsomme nodeværdier, der lægger en dæmper på uroen. Først i kodaens sidste takter vendes c-molfarven til lys C-dur.

Johannes Brahms ca. 1853

THISTED KIRKE, 7700 THISTED

TIRSDAG DEN 21. AUGUST KL. 19.30

Mogens Christensen (f. 1955)

Vårnatsfugle

for solofløjte (revideret 2009)

Craig Goodman

Richard Strauss (1864-1949)

Strygesekstet

fra operaen *Capriccio* op. 85 (1942)

violin 1: Maren Isabelle Bosma
violin 2: Kern Westerberg
bratsch 1: Marthe Grimsrud Husum
bratsch 2: Tony Nys
cello 1: Magdalena Ceple
cello 2: Michael Schmitz

Mogens Christensen (f. 1955)

Hachigaeshi

for fløjte, violin, bratsch, cello og kontrabas (2009)

komponeret til Thy Kammermusikfestival

fløjte: Craig Goodman
violin: Kern Westerberg
bratsch: Tony Nys
cello: Magdalena Ceple
kontrabas: Matilde Zeeberg

---Pause---

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-91)

Strygekventet i g-mol K 516 (1787)

Allegro

Menuetto: Allegretto

Adagio ma non troppo

Adagio – Allegro

violin 1: Kern Westerberg
violin 2: Maren Isabelle Bosma
bratsch 1: Tony Nys
bratsch 2: Marthe Grimsrud Husum
cello: Michael Schmitz

Thisted Kirke 2017

Craig Goodman, Elisabeth Zeuthen Schneider og Tony Nys

Foto: Caroline Bittencourt

Om *Vårnatsfugle* fortæller **Mogens Christensen** (f. 1955):

Det er, som om fugle og fløjter hænger sammen. Som regel vil fløjten efterligne vitaliteten og glæden i fuglesangen – sjældnere den eksakte fuglesang. Vårnatsfugles historie er lidt anderledes:

I begyndelsen af 1700-tallet var det på mode at lære indfangede fugle nogle små menneskeskabte melodier. Man lod fløjtespillere (som regel blokfløjtespillere) spille den samme melodi om og om igen, indtil fuglene lærte den. Herefter kunne fuglen sælges til en høj pris. Disse melodier blev samlet i en lille nodebog, A Bird Fancier's Delight. Meget af det melodiske materiale i Vårnatsfugle er hentet fra denne bog – ofte flettet sammen med hinanden. Og med alverdens andre komponisters fuglemusik: Pasquini, Rameau, Wagner, Stravinskij, Messiaen ... For at gøre værket lidt mere "demokratisk" vil fløjtespilleren også blive bedt om at efterligne konkret fuglesang så eksakt som muligt. Måske kunne en (stærkt forsinket) nattergal eller dompap lige uden for vinduet finde på at tage Craig Goodmans udfordring op og forgylde resten af den thylandske sensommeraften med sin sang ...

Strauss var en genial instrumentator og en enestående melodiker. Gennem hele sit liv komponerede han klaver- eller orkesterledsagede sange. De mest yndede klaverledsagede sange ligger tidligt i Strauss' produktion, f.eks. *Allerseelen* 1885, *Morgen* 1894 og *Traum durch die Dämmerung* 1895; men mere end 50 år senere, i 1948, komponerede han som 84-årig de ufatteligt smukke og resignerede orkestersange *Vier letzte Lieder*, der – efter salgstallene at dømme – er 1900-tallets mest skattede vokalværk.

Richard Strauss (1864-1949), tysk komponist og dirigent, blev født i München, hvor hans far var solohornist i operaorkestret. Han indledte tidligt en karriere, der gjorde ham til en af Europas mest prominente, turnerende dirigenter. Efter forskellige ansættelser nåede karrieren i 1908 et højdepunkt med udnævnelsen til chefdirigent ved operaorkestret i Berlin – en stilling, han forlod i 1911 for at få bedre tid til at komponere. I 1919-24 var Richard Strauss chef for Statsoperaen i Wien.

Berygtet og problematisk var hans hverv som præsident for Det Tredje Riges Rigsmusikkammer 1933-35 – et hverv, han i 1935 fik ordre til at trække sig fra på grund af uoverensstemmelser i forbindelse med uropførelsen i 1935 af operaen *Die schweigsame Frau* med tekst af den jødiske forfatter Stefan Zweig.

Til Richard Strauss' tidlige værker hører dristige symfoniske digte som *Also sprach Zarathustra* 1896 og *Don Quixote* 1898. Som operakomponist slog han igennem med *Salome* 1905 og *Elektra* 1909. Disse operaers chokerende harmonik og ekspressionistiske udtryk forlod han i *Rosenkavalieren* 1911 til fordel for en raffineret, konservativ og skønhedsdyrkende stil, der præger de senere operaer som *Ariadne på Naxos* 1912 og *Arabella* 1933.

Capriccio er Richard Strauss' sidste opera. Den har undertitlen "Et samtalestykke i musik" og fik premiere på Nationalteatret i München den 28. oktober 1942. Richard Strauss skrev selv teksten (librettoen) sammen med den østrigske dirigent, Clemens Krauss. Deres udgangspunkt var et arbejde af Stefan Zweig, der på det tidspunkt var flygtet fra Tyskland. Operaen, hvis handling foregår i 1700-tallets Frankrig, udspiller sig i et adeligt miljø. Her

diskuteres forholdet mellem tekst og musik: Er det ordene eller musikken, der er vigtigst i en opera? Spørgsmålet forbliver ubesvaret.

I stedet for en ouverture indledes operaen med en charmerende og klangskøn strygesekestet. Sekstetten, der står på årets program, er en kort enkeltetsats (ca. 13 minutter) i sonateform. Før uropførelsen af operaen i oktober 1942 blev sekstetten opført privat hos Wiens Gauleiter, Baldur von Schirach, en god ven af familien Strauss.

Første del (ekspositionsdelen) består af en række korte fraser, der udvikler sig i et imiterende forløb. Anden del (gennemførigsdelen) indledes med et heftigt tremolerende forløb i alle strygerne. Videreføringen bygger på en bearbejdning i 1. violin og 1. bratsch af motivstoffet fra første del. Tredje del (reprisen) er en varieret gentagelse af første del.

Mogens Christensen, der er født og opvokset i Nørresundby, blev uddannet på Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus med hovedfagene komposition, musikteori og musikhistorie med bl.a. Per Nørgård, Poul Ruders, Hans Abrahamsen, Karl Aage Rasmussen og Orla Vinther som lærere. Efter videregående studier hos Ib Nørholm på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium i København debuterede han som komponist i 1993. Mogens Christensen, der også er cand.phil. i musikvidenskab fra Aarhus Universitet, har undervist på konservatorier og universiteter i Danmark og Norge. Han blev i 2005 udnævnt til professor i musikformidling ved konservatoriet i Esbjerg.

Mogens Christensens produktion omfatter henvend 100 kompositioner. Hans tidlige værker er udpræget lyriske og knyttet til tekster af bl.a. Friedrich Hölderlin og Ole Sarvig. Fra og med hans første rent instrumentale komposition, orkesterværket *Zurvan Akarana* 1986, bliver hans musik mere gestisk og dramatisk – bygger nu på det enkelte værks egen materialemæssige logik frem for på digteriske forlæg. Litterære kilder – ofte af mytisk eller fantastisk karakter – spiller dog stadig en rolle.

Mogens Christensens internationale gennembrud kom i 1994, hvor værket *Winter Light* for blokfløjte og violin blev højt placeret på UNESCO's International Rostrum for Composers. Mogens Christensens mest ambitiøse værk til dato er operaen *Systema Naturae* om den sidste dag i den svenske botaniker Carl von Linnés liv. Denne opera og mange af hans kammer- og vokalværker er i dag repræsenteret på 22 cd'er. Hele tre gange har han været knyttet til orkestre som composer-in-residence – ofte med en markant interesse for at udvikle et nyt publikum til klassisk og ny musik. Denne udvikling sker primært gennem kompositionsprocesser med børn og unge – metoder, der dels er beskrevet i adskillige velmodtagne bøger, dels gør ham til en efterspurgt oplægsholder i ind- og udland.

Om *Hachigaeshi* for fløjte, violin, bratsch, cello og kontrabas, der er komponeret til Thy Kammermusikfestival i 2009, fortæller Mogens Christensen:

Værkets japanske titel knytter an til det lidt pudsige sammentræf, at både komponist og bestilleren, Craig Goodman, på tilblivelsestidspunktet var meget fascineret af den japanske bambusfløjte, shakuhachien. Mogens Christensen var netop blevet færdig med et værk for elektronik og shakuhachi, og den nye erfaring med dette meditative instrument kom i kombination med den lidt utraditionelle besætning til at forme det nye stykkes udtryk. De ældgamle melodier for shakuhachi er ofte ledsaget af en lille aforistisk tekst, f.eks.:

En shakuhachi-spillende munk kommer til landsbyen. Landsbyboerne giver ham husly og mad. Og føler sig rensede af hans spil. Da han senere forlader stedet, tilbagegiver han beboernes gæstfrihed i form af et helt særligt taknemmelighedsstykke – en hachigaeshi.

Værket blev komponeret med støtte fra Statens Kunstfond.

Posthumt portræt af Wolfgang Amadeus Mozart malet i 1819 af Barbara Krafft

Blandt de wienerklassiske komponister er **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756-91) den mest gådefulde. Han komponerede med utrolig lethed og lod sig inspirere af de mange impulser, han modtog på rejserne til Europas kulturelle centre. Mozarts produktion er omfattende. I sit korte liv (han døde som 35-årig) komponerede han 41 nummererede symfonier, solokoncerter (heriblandt 28 klaverkoncerter), kammermusik (vigtigst er strygekvartetterne, strygekvintetterne og kammermusikken med klaver) foruden operaer. De seks fra årene 1781-91 hører til det

internationale standardrepertoire, heriblandt *Figaros bryllup* 1786, *Don Juan* 1787 og *Tryllefløjten* 1791.

Fra Mozarts sidste år i Wien stammer en række betydelige værker i mol. Det er værker som den berømte Symfoni i g-mol nr. 40, K 550, klaverkvartetten, som blev spillet på Thy Kammermusikfestival 2006 (også i g-mol), og denne aftens strygekvintet. Stærkest virkende af alle disse molværker er måske hans Requiem. I disse værker møder vi den "dæmoniske" side af Mozarts geni – en side, hvis modsætning er den lyse, udadvendte og formfuldende, den "apollinske", som ellers i almindelighed kendetegner det wienerklassiske tonesprog. Molværkerne præges af en udtryksmæssig fordybelse, som blev stadig mere udtalt i Mozarts sidste leveår, og som ikke mindst tilskrives hans intense studier i baroktidens – specielt J.S. Bachs polyfoni. Denne dybere, mere intense tone noterede publikum sig med reservation; man fandt simpelthen flere af hans værker for vanskelige at lytte til. Derfor var Mozart i sine sidste år omstridt som komponist.

Strygekvintetten i g-mol K 516 fra 1787 er en gave til os.

Med sin dunkle mol-karakter, sit koncentrerede tematiske arbejde og sit

dybt personlige, lidenskabelige tone-sprog rangerer kvintetten blandt det mest sublime, Mozart nogensinde har komponeret. Første sats, en *Allegro* i sonateform, forbinder intenst syngende temaer med polyfont satsarbejde og kromatisk harmonisering til et udsagn af bevægende skønhed. (Som noget helt usædvanligt lader Mozart også sit sidetema begynde i g-mol i stedet for i paralleltonearten B-dur, som ellers var normen i den wienerklassiske sonateform). I første sats udnytter Mozart desuden de muligheder for klanglig kontrastering, som den ekstra bratsch tilbyder i forhold til strygekvartetten: Fra t. 1-18 råder den trestemmige sats, men således, at hovedtemaet t. 1-8 fremføres af 1. violin akkompagneret af 2. violin og bratsch, mens temagengtagelse og videreføring fra t. 9 overgår til en dybere, mere dunkelt klingende gruppe bestående af 1. bratsch akkompagneret af 2. bratsch og cello.

Den traditionelle dansekarakter i andensatsens *Menuet* er tilsløret. Skarpe, synkopiske akkorder afbryder melodilinjen og understreger satsens oprevne karakter. Også tredje sats *Adagio* bidrager til værkets mørktfarvede præg. Men her er den indre uro dæmpet og afløst af et mildt og melodisk strømmende hovedtema med en dybde i åndedraget, der peger mod Beethoven.

Satsens resignerede karakter understreges derved, at alle strygerne spiller med sordin (dæmper).

En langsom *Adagio* i g-mol indleder fjerde sats. Læg mærke til rollefordelingen: 1. violinen og celloen er de førende stemmer. 1. violinen udfolder en rolig, vidt udspunden melodisk linje af stor skønhed. Celloen har to funktioner. Dels kommenterer den 1. violinen med fine imitationer af det rige motiviske materiale. Derudover udfører celloen med sine pizzicati musikhistoriens smukkeste „gående bas“! De øvrige stemmer: 2. violin og to bratscher danner den diskrete, men levende og ud-søgte harmoniske baggrund i gentagne ottendedele.

Med sin sprudlende livsglæde virker den efterfølgende *Allegro* – en rondo i G-dur – som en overvældende frigørelse fra og overvindelse af den smertelige uro og indadskuende melankoli, der hvilede over de foregående satser. Her kom Mozart sit wienerpublikum i møde.

MUSIKHUSET, DOKKEDAL, 9280 STORVORDE TIRSDAG DEN 21. AUGUST KL. 19.00

György Ligeti (1923-2006)

Seks Bagateller

Blæserkvintet (1953)

Allegro con spirito

Rubato. Lamentoso

Allegro grazioso

Presto Ruvido

Adagio. Mesto

(in memoriam Béla Bartók)

Molto vivace. Capriccioso

fløjte: Ayana Terauchi
obo: Laurel Wellman
klarinet: Jakob Lenhardt
horn: Thomas C. Militello
fagot: Trevor A. King

Programnote, se side 11

Svend Hvidtfelt Nielsen (f. 1958)

Scenarier

Blæserkvintet (2002)

Med nerve

Dansende

Meget langsom, med fantasi

Giocoso

Rockende

Blødt og transparent

Som en blid brise

fløjte: Ayana Terauchi
obo: Laurel Wellman
klarinet: Jakob Lenhardt
horn: Thomas C. Militello
fagot: Trevor A. King

Programnote, se side 12

Antonín Dvořák (1841-1904)

Strygekvartet nr. 12 i F-dur op. 96

(*Den Amerikanske*, 1893)

arrangeret for blæserkvintet af David
Walter

Allegro ma non troppo

Lento

Molto vivace

Vivace ma non troppo

fløjte: Ayana Terauchi
obo: Laurel Wellman
klarinet: Jakob Lenhardt
horn: Thomas C. Militello
fagot: Trevor A. King

Programnote, se side 13

VESTERVIG KIRKE, 7770 VESTERVIG ONSDAG DEN 22 . AUGUST KL. 19.30

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Lærkekvarterten

Strygekvarter nr. 53 i D-dur, op. 64 nr. 5 (1790)

Allegro moderato

Adagio

Menuetto

Finale

violin 1: Elisabeth Zeuthen Schneider

violin 2: Elsa Marie Klockenbring

bratsch: Damon Taheri

cello: Kacper Nowak

Leoš Janáček (1854-1928)

Kreuzersonate

Strygekvarter nr. 1 (1923)

Adagio con moto

Con moto

Con moto - Vivace - Andante - Tempo I

Con moto

violin 1: Alex Gonzalez

violin 2: Luther Warren

bratsch: Héléne Koerver

cello: Justus Grimm

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-47)

Strygeoktet i Es-dur op. 20 (1825)

Allegro moderato ma con fuoco

Andante Scherzo

Allegro leggierissimo

Presto

violin 1: Luther Warren

violin 2: Elisabeth Zeuthen Schneider

violin 3: Alex Gonzalez

violin 4: Elsa Marie Klockenbring

bratsch 1: Damon Taheri

bratsch 2: Héléne Koerver

cello 1: Justus Grimm

cello 2: Kacper Nowak

Vestervig Kirke 2017

Jake Phillips, Tim Brackman, Jamie Clark og Tony Nys

---Pause---

Joseph Haydn (1732-1809) er født i Rohrau, der ligger stik øst for Wien i grænseområdet til det nuværende Slovakiet og Ungarn. Området var dengang – som nu – præget af en etnisk blandingskultur. Det kom til at spille en rolle for Haydn, idet han ofte lod sig inspirere af sin hjemstavns ungarsk prægede folkemusik.

Haydns liv spænder tidsmæssigt fra den sene barok til den sene wienerklassik. Med henvisning til hans omfattende produktion af klaversonater, symfonier og strykekvartetter opfattes han med rette som skaberen af den wienerklassiske stil på instrumentalmusikkens område. Med sine store messer og oratorier førte han omkring 1800 også den klassiske vokalmusik til et højdepunkt.

Haydns udgangspunkter er for det første senbarokken, hvis kunstfærdige polyfoni Haydn samtidig kaldte "den lærde stil", og for det andet dennes satstekniske modpol, der i samtiden blev kaldt "den galante stil". Den galante stil betød i alle henseender en forenkling i forhold til barokstilen – en forenkling, der først og fremmest kom til udtryk i dens dyrkelse af et homofont satsbillede (melodi med akkompagnement).

Haydns modne værker repræsenterer en syntese af på den ene side visse træk

fra baroktiden, bl.a. forkærligheden for at give hver stemme en selvstændig profil i det musikalske forløb, og på den anden side de tendenser mod det enkle og let tilgængelige, som "den galante stil" repræsenterede. Særlig tydeligt kan denne udvikling høres og studeres i de omkring 75 strykekvartetter, som Haydn komponerede gennem et halvt århundrede, fra før 1755 til 1803.

Strykekvartetten op. 64 nr. 5 i D-dur, der står på årets program, er en af Haydns mest populære. Kvartetten er ganske traditionel i sin form; men indholdsmæssigt sprudler den af inspiration og teknisk brillans.

Første sats, *Allegro moderato*, præges af et sublimt vekselspil mellem på den ene side 2. violin, bratsch og cello og på den anden side 1. violinen, der efter otte takter træder til. Det er 1. violinen, der med sine forsiringer og triller i højt register har ledt tanken hen på kvindrende lærkesang – deraf tilnavnet *Lærkekvartetten*.

Den gennemgående lyse tone præger også 2. sats, en fredfyldt, harmonisk mættet *Adagio*. Også her er 1. violinen toneangivende – om end ikke så melodisk højtflyvende som i første sats.

Tredje sats, *Menuetto*, er en herlig blanding af en klassisk-høvisk menuet og

en mere robust, djærv dansesats, som Haydn med stor fornøjelse tog op, når han fandt anledning til det. Den fint formede trio, der bygger på et strengt fugato, er et raffineret stilistisk modstykke til yderdelenes træskodans.

Fjerde sats, *Finale*, er helt forrygende. Med sine gennemgående, hurtige sekstendedelsnoder stiller den virtuose krav til musikerne. Den slutning giver også lytteren sved på panden.

Wikipedia præsenterer **Leoš Janáček** (1854-1928), der blev født i Mähren som søn af en skolelærer. Han sang som dreng i kor i Brno og kom som ung mand til Prag for at studere musik. Samtidig underviste han og dirigerede forskellige amatørkor. Han studerede også i Leipzig og Wien. I 1881 vendte han tilbage til Brno, hvor han grundlagde en orgelskole, der senere blev til et konservatorium. Han var skolens direktør i perioden 1903-20.

I Prag blev Janáček ven med Antonin Dvořák, og inspireret af ham komponerede han i en ret traditionel romantisk stil. Det ændrede sig i Brno, hvor elementer af tjekkisk og slovakisk folke-musik vandt indpas i hans værker. Også sprogets tonefald og rytme kommer til at spille en rolle - som det blandt andet

kan høres i de meget specielle melodistemmer til operaen *Jenůfa* fra 1904. Operaen blev med nogen forsinkelse en stor succes i hjemlandet, da han var fyldt 60. Anerkendelsen skaffede ham en professorstilling ved konservatoriet i Prag.

Det er musikken, han skrev fra midten af 1910'erne, der er mest berømt, men stilen i disse sene værker anes mange år tidligere. Janáček tilhører den bølge af veristiske komponister fra det 20. århundrede, der søgte at opnå en højere grad af realisme og forbindelse til hverdagslivet (verisme, fra latin: vero, sand, ægte).

Leoš Janáčeks strygekvartet nr. 1, *Kreuzersonaten*, blev opført første gang i oktober 1924. Den er inspireret af Leo Tolstojs roman *Kreuzersonaten*, der for sit vedkommende er opkaldt efter Beethovens *Kreuzersonate* for violin og klaver nr. 9 med tilnavn efter Rodolphe Kreutzer, hvem sonaten er tilegnet.

Tolstojs korte roman beretter om en midaldrende mand, der myrder sin kone, som han mistænker for at have en affære med den pianist, hun netop spiller Beethovens *Kreuzersonate* med.

Leoš Janáček skriver om sit værk: *I tankerne havde jeg en stakkels kvinde, martret*

og sønderknust, nøjagtig som den kvinde, Tolstoj beskriver i sin Kreuzersonate. Musikken beskriver i sit sprog det drama, der udspiller sig.

Janáček med sin kone Zdenka i 1881

Det musikalske vidunderbarn, **Felix Mendelssohn Bartholdy** (1809-47), voksede op i et velhavende borgerligt hjem i Berlin (faderen var bankier). Her fik Felix og hans fire år ældre søster Fanny de bedste betingelser for deres kunstneriske udvikling; ikke mindst blev de inspireret af de kulturpersonligheder, der jævnligt besøgte hjemmet. I 1825 forbløffede Felix Mendelssohn – 16 år gammel – det musikalske Europa med Oktetten for strygere op. 20, der står på årets program. Det følgende år komponerede han et af romantikkens mest fuldendte værker, ouverturen til Shakespeares *En Skærsommernatsdrøm*.

Da Mendelssohns oktet blev trykt i 1832, foreskrev komponisten, at alle stemmer skulle spilles "symfonisk". Første og sidste sats udnytter da også den samlede besætnings fulde klanglige potentiale, medens anden og tredje sats i højere grad er kammermusikalsk lagt an.

Efter den bredt proportionerede første sats (*Allegro moderato ma con fuoco*), som udfylder næsten halvdelen af værkets samlede spilletid på ca. 33 minutter, følger en udtryksfuld *Andante*. To meget sangbare forløb, der i tempo og udtryk minder om den italienske *Siciliano* (langsom dans i tredelt takt), indrammer en mere livlig og sammensat midterdel.

I den berømte tredje sats (*Scherzo. Allegro leggierissimo*) hører vi den virtuost strømmende og gennemsigtigt instrumenterede, alfeagtige musik, som er så karakteristisk for Mendelssohn. Scherzoen er inspireret af Walpurgisnachtscenen fra første del af Goethes *Faust*, hvis slutning lyder:

Wolkenzug und Nebelflor
 Erhellen sich von oben;
 Luft im Laub und Wind im Rohr,
 Und Alles ist zerstoben.

Drivende skyer og tågeslør
 Hvælver sig lysende over os;
 En luftning i løvet, et vindpust i strået,
 Og alt er vejret bort.

Også musikken forsvinder som et vindpust – i førsteviolinen opadgående skalabevægelse.

Finalens *Presto* er en eksplosion af energi; et perpetuum mobile i form af en dramatisk fuga, hvis fremstormende tema præsenteres af celloen for derefter at bevæge sig opad i de øvrige strygere. Bemærkelsesværdigt er det, at Mendelssohn i sidste halvdel vender tilbage til Scherzoens musik, som fuldstændig brudfrit indgår i denne fabelagtige slutsats.

Tegningen viser det musikalske vidunderbarn, Felix Mendelssohn Bartholdy, i færd med at dirigere, medens søsteren Fanny ser til. De første koncerter, som forældrene Abraham og Lea Mendelssohn Bartholdy arrangerede, skulle først og fremmest give sønnen Felix mulighed for at udvikle sine musikalske færdigheder. Man inviterede mindre ensembler, som han kunne dirigere, eller som han spillede klaver med.

ANSGARKIRKEN, 7950 ØSTER JØLBY, MORS ONSDAG DEN 22. AUGUST KL. 19.30

Mogens Christensen (f. 1955)

Vårnatsfugle

for solofløjte (revideret 2009)

Craig Goodman

Programnote, se side 26

Richard Strauss (1864-1949)

Strygesekstet

fra operaen *Capriccio* op. 85 (1942)

violin 1: Maren Isabelle Bosma

violin 2: Kern Westerberg

bratsch 1: Marthe Grimsrud Husum

bratsch 2: Tony Nys

cello 1: Magdalena Ceple

cello 2: Michael Schmitz

Programnote, se siderne 26 og 27

Mogens Christensen (f. 1955)

Hachigaeshi

for fløjte, violin, bratsch, cello og
kontrabas (2009)

komponeret til Thy Kammermusik-
festival

fløjte: Craig Goodman

violin: Kern Westerberg

bratsch: Tony Nys

cello: Magdalena Ceple

kontrabas: Matilde Zeeberg

Programnote, se siderne 27 og 28

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-91)

Strygekvinet i g-mol K 516 (1787)

Allegro

Menuetto: Allegretto

Adagio ma non troppo

Adagio – Allegro

violin 1: Kern Westerberg

violin 2: Maren Isabelle Bosma

bratsch 1: Tony Nys

bratsch 2: Marthe Grimsrud Husum

cello: Michael Schmitz

Programnote, se siderne 28 og 29

---Pause---

VORUPØR KIRKE, 7700 THISTED

TORS DAG DEN 23. AUGUST KL. 19.30

Astor Piazzolla (1921-92)

Four for Tango

Strygekvartet (1989)

violin 1 : Luther Warren
 violin 2 : Elsa Marie Klockenbring
 bratsch: Tony Nys
 cello : Kacper Nowak

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Strygekvartet nr. 11 i f-mol op. 95,
Serioso (1810)

Allegro con brio
Allegretto ma non troppo
Allegro assai vivace, ma serio
Larghetto espressivo - Allegretto agitato

violin 1 : Elsa Marie Klockenbring
 violin 2 : Luther Warren
 bratsch: Tony Nys
 cello : Kacper Nowak

---Pause---

Morton Gould (1913-96)

Benny's Gig

for klarinet og kontrabas (1962/79)

Slow and nostalgic
 Brisk, with drive
 Very slow and hesitant
 Brisk
 Slowly
 Calypso Serenade
 Lazily moving
 Jaunty

klarinet: Jakob Lenhardt
 kontrabas: Matilde Zeeberg

Franz Berwald (1796-1868)

Septet i B-dur

for klarinet, horn, fagot, violin, bratsch,
 cello og kontrabas (1828)

Adagio – Allegro molto
Poco adagio – Prestissimo – Adagio
 Finale: *Allegro con spirito*

klarinet: Jakob Lenhardt
 horn: Thomas C. Militello
 fagot: Trevor A. King
 violin: Kern Westerberg
 bratsch: Hélène Koerver
 cello: Michael Schmitz
 kontrabas: Matilde Zeeberg

Vorupør Kirke 2017, Foto Caroline Bittencourt

På årets program står en tango; en tango for strykekvartet komponeret af argentineren **Astor Piazzolla** (1921-92) og tilegnet Kronos Kvartetten i 1988. Dristighed, elegance og tilbageholdt lidenskab – tangoen rummer det hele. Og jeg tror, det er den blanding af noget lidenskabeligt og noget strengt og rituel, der virkelig taler til os, og som har præget tangoen på dens vej fra 1920'ernes bordeller i Buenos Aires i Argentina til dagens bonede gulve i Europa.

Astor Piazzolla spillede virtuost på bandoneon, en slags harmonika, se billede; og siden han var 13 år gammel, var han først medlem, siden leder af forskellige danseorkestre i Argentina og USA. Men han er også uddannet som klassisk komponist, og i 50'erne studerede han hos den legendariske Nadia Boulanger i Paris. Det var Nadia Boulanger, der opmuntrede ham til at satse fuldt ud på tangoen – hun mærkede straks, at det var den musik, han brændte for.

Piazzolla udviklede den musikform, man kalder *nuevo tango* – den nye tango. I den ny tango udvidede Piazzolla tango-

ens traditionelle tonesprog og udtryk samtidig med, at han bevarede tangoens sjæl. Hos Piazzolla er den nye tango en unik symbiose mellem sydamerikansk og afrikansk folkemusik og avanceret klassisk musik. Det faldt ikke i god jord i Argentina. Man syntes, hans musik var forfærdelig at høre på, sindssyg, skizofren. I årene 1976-83 var hans musik forbudt af militærdiktaturet. Piazzolla måtte forlade Argentina og bosætte sig i USA.

Four for tango varer syv minutter, og der går 2 ½ minut, inden vi kommer frem til en egentlig tangomusik. I vil høre, hvordan Piazzolla komponerer for strykekvartet på en måde, som er ganske avanceret og eksperimenterende. Musikerne bruger alle slags utraditionelle spillemåder, langsomme glissandi, men også hurtige og hidsige, som minder om den musik, Hitchcock brugte i filmen *Psycho*, specielt i den scene, hvor den unge pige bliver stukket ned i brusebadet. Cellisten banker med hånden på dækket for at efterligne slagtpøj. Musikken er barsk, energisk og rytmisk fantastisk pågående. En tango for viderekomne, kunne man sige.

Ludwig van Beethoven (1770-1827), tysk komponist og pianist, komponerede sin strygekvartet nr. 11 i 1810. Kvartetten har opusnummeret 95 og står som den eneste af Beethovens 16 strygekvartetter i f-mol. Autografen (det håndskrevne partitur) med overskriften "Quartetto serio" er dateret oktober 1810; men kvartetten blev først trykt og udgivet i 1816, nu tilegnet Beethovens ven, baron Nikolaus Zmeskill, der var en habil cellist.

Som helhed er kvartetten, der afslutter Beethovens såkaldte "mellemste periode", ualmindelig dystert, kompliceret og dramatisk (om Beethovens tre perioder, se Programbog 2010 side 34). Kompositions måden er yderst koncentreret. Derfor er kvartetten kort i forhold til de foregående: *Harpekvartetten* 1809 varer i ca. 30 min., *Quartetto Serioso* 1810 i ca. 21 min.

Første sats, *Allegro con brio*, begynder med et energisk to-delt tema i mol. Første del er et enstemmigt grundmotiv, barsk og fortættet, der efter to takter besvares af et nyt, skarpt rytmiseret motiv kendetegnet især ved 1. violinens opadgående oktavspring. Som lynglimt gennemløber det to gange en afstand på tre oktaver. Det kontrasterende sidetema i dur er lyrisk bevæget. De to temaer bearbejdes intensivt i første

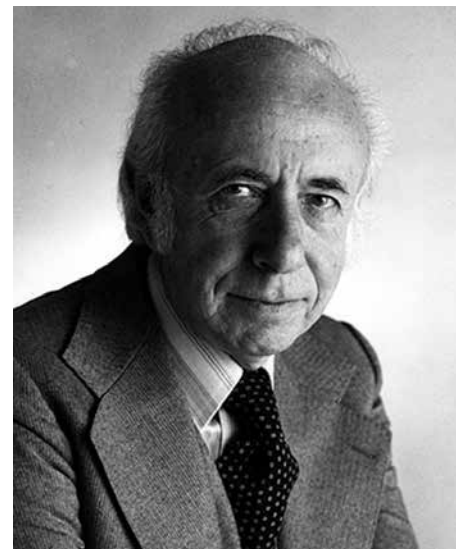
sats, en tredelt sonateform. Specielt den midterste såkaldte gennemførringsdel er præget af store spændinger og dramatiske kontraster; men de neddæmpes, og satsen toner roligt ud i pianissimo (om sonateformen, se Programbog 2011 side 54).

Anden sats i dur, *Allegretto ma non troppo*, er finstemt og poetisk i slående kontrast til første sats. Den er bygget op som en enkelt tredelt Liedform (ABA). A-delen indledes med et solistisk cellomotiv af fire takters varighed. Det efterfølgende hovedtema, der tonalt svinger mellem dur og mol, spilles af 1. violinen ledsaget af glidende ottendedelsbevægelser i 2. violin og bratsch. B-delen begynder med et frit fugato, der også afslutter denne del.

Tredje sats med titlen *Allegro assai vivace, ma serio* er et prægnant og alvorligt karakterstykke, der efter andensatsens resignation genoptager førstesatsens energiske udtryk. Hovedtemaet er knapt og fyndigt: Det sættes an to gange med adskillende pauser i alle stemmer inden det føres til ende. Den mere afspændte triodel præges af 2. violinens koralagtige tema i lange nodeværdier.

Fjerde sats, *Larghetto espressivo – Allegretto agitato*, har en langsom og meget

udtryksfuld indledning, der efter kun syv takter efterfølges af en stormende lidenskabelig, frit opbygget rondo. Til slut falder de oprevne lidenskaber til ro, og satsen slutter med en lys og sprudlende koda i varianttonearten F-dur.

Den amerikanske komponist og dirigent **Morton Gould** (1913-1996) viste tidligt en forbløffende evne til at komponere og improvisere. Han fik sin første komposition offentliggjort, da han var seks år gammel. Sin uddannelse fik han ved the Institute of Musical Art i New York (i dag the Juilliard School of Music).

Morton Gould skrev musik i mange genrer, men var bedst kendt for sine

værker med orkester i traditionel, populær amerikansk stil, f.eks. radiomusik (*American Symphonette*), Broadway musicals (*Million Dollar Baby*), balletter (*Fall River Legend*), filmmusik og musik til tv-serien *Holocaust*. Som dirigent har han bl.a. indspillet Carl Nielsens 2. Symfoni og hans Klarinetkoncert.

Morton Goulds jazz-inspirerede klarinetkoncert, *Derivations*, blev skrevet til Benny Goodman i 1956. Seks år senere komponerede han syv duer for klarinet og kontrabas, også til Benny Goodman i anledning af hans forestående turné til det daværende Sovjetunionen.

Han kaldte værket for *Benny's Gig*, selv om begge instrumenter tildeles solistiske roller. Den ottende duo i *Benny's Gig* kom til i 1979 i anledning af Benny Goodman's 70 års fødselsdag. I tilegnelsen skrev Gould:

Til min mangeårige ven og super-kollega i venskab og beundring. Hvor mange Benny Goodmans findes der i hver tidsalder? Til lykke, Benny – and keep playing!

Komponisten **Franz Berwald** (1796-1868) er en stor personlighed i 1800-tallets svenske musikhistorie; han havde dog svært ved at slå igennem i sit hjemland og måtte i perioder af sit liv ernære sig

som ortopædkirurg, bestyrer af glas-, sav- og teglværker og som journalist. Han efterlod sig en betydelig musikalsk produktion, således fire operaer, vokalværker (kantater og sange), fem symfonier, en violin- og klaverkoncert foruden en lang række kammermusikværker. Den septet i B-dur, der står på årets program, komponerede han som 32-årig.

Berwald indledte sin karriere som violinist i det svenske Hofkapel (1812-28). Derefter levede og producerede han med betydelig succes i Berlin, Paris, Wien og Salzburg, inden han i 1849 slog sig endeligt ned i Stockholm. Her søgte han flere stillinger i det svenske musikliv, men blev hver gang forbigået. Først året før sin død blev han professor ved Det Svenske Musikakademi.

Berwalds musik er udtryksfuld, men klassisk orienteret. Med sine ganske dristige og meget personlige træk blev den ikke uden videre accepteret af samtiden. Berwald var en enegænger, der ikke dannede skole, og han blev først rigtig værdsat 100 år efter sin død.

Første sats i Berwalds septet i B-dur fra 1828, *Adagio – Allegro molto*, indledes med en kort, langsom *Adagio*, der efterfølges af den hurtige hoveddel, *Allegro molto*. Her præsenterer træblæserne

hovedtemaets lange, melodiske linjer, der på det smukkeste ledsages af strygernes pizzicati. Sidetemaet spilles af klarinetten.

Den tredelte anden sats, *Poco adagio – Prestissimo – Adagio*, begynder med en lyrisk *Adagio*. Egentlig er der her tale om to satser i én, idet den langsomme sats videreføres i en scherzo med trio (*Prestissimo*), inden den langsomme del vender tilbage som afslutning.

Den livlige tredje sats, *Finale: Allegro con spirito*, viser en indflydelse fra italiensk opera, specielt Rossini.

Franz Berwald som 64-årig

VIBORG MUSIKSAL, 8800 VIBORG

TORS DAG DEN 23. AUGUST KL. 19.30

William Walton (1902-83)

Klaverkvartet i d-mol (1918-21; revideret 1974)

Allegramente

Allegro scherzando

Andante tranquillo

Allegro molto

klaver: Daniel Blumenthal

violin: Alex Gonzalez

bratsch: Marthe Grimsrud Husum

cello: Magdalena Cepel

Programnote, se side 22

Olivier Messiaen (1908-92)

Le Merle noir (Solsorten)

for fløjte og klaver (1951)

fløjte: Craig Goodman

klaver: Monika Darzinkeviciute

Programnote, se siderne 22 og 23

---Pause---

Johannes Brahms (1833-97)

Klaverkvartet nr. 3 i c-mol op. 60 (1873)

Allegro non troppo

Scherzo: Allegro

Andante

Finale: Allegro comodo

klaver: Monika Darzinkeviciute

violin: Maren Isabelle Bosma

bratsch: Damon Taheri

cello: Justus Grimm

Programnote, se siderne 23 og 24

Viborg Musiksals 2017
Alex Gonzales, Daniel Blumenthal og Bojan Krtinić

MUSIKVÆRKET, 7900 NYKØBING MORS FREDAG DEN 24. AUGUST KL. 17.00

(kontroller venligst tiden enten via Kulturmødet eller vores hjemmeside)

Alle værker er for blæserkvintet.

fløjte: Ayana Terauchi
obo: Laurel Wellman
klarinet: Jakob Lenhardt
horn: Thomas C. Militello
fagot Trevor A. King

Scott Joplin (1868-1917)

The Easy Winners

arrangeret for blæserkvintet af Anthony Iannaccone

György Ligeti (1923-2006)

Seks Bagateller

3. Allegro grazioso
4. Presto ruvido

Antonín Dvořák (1841-1904)

Strygekvartet nr. 12 i F-dur op. 96

(*Den Amerikanske*, 1893)

arrangeret for blæserkvintet af David Walter

3. Molto Vivace
4. Vivace ma non troppo

Jan Bach (f. 1937)

Dance Craze fra Skizzen

Svend Hvidtfelt Nielsen (f. 1958)

Scenarier

1. Med nerve
2. Dansende
3. Meget langsom, med fantasi
4. Giocoso
5. Rockende
6. Blødt og transparent
7. Som en blid brise

Denes Agay (1911-2007)

Five Easy Dances

2. Tango
3. Bolero
5. Rhumba

LEMVIG KIRKE, 7620 LEMVIG

FREDAG DEN 24. AUGUST KL. 19.30

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Lærkekvartetten

Strygekvartet nr. 53 i D-dur, op. 64 nr. 5 (1790)

Allegro moderato

Adagio

Menuetto

Finale

violin 1: Elisabeth Zeuthen Schneider

violin 2: Elsa Marie Klockenbring

bratsch: Damon Taheri

cello: Kacper Nowak

Programnote, se side 32

Leoš Janáček (1854-1928)

Kreuzersonate

Strygekvartet nr. 1 (1923)

Adagio con moto

Con moto

Con moto - Vivace – Andante – Tempo I

Con moto

violin 1: Alex Gonzalez

violin 2: Luther Warren

bratsch: Hélène Koerver

cello: Justus Grimm

Programnote, se siderne 32 og 33

---Pause---

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-47)

Strygeoktet i Es-dur op. 20 (1825)

Allegro moderato ma con fuoco

Andante Scherzo

Allegro leggierissimo

Presto

violin 1: Luther Warren

violin 2: Elisabeth Zeuthen Schneider

violin 3: Alex Gonzalez

violin 4: Elsa Marie Klockenbring

bratsch 1: Damon Taheri

bratsch 2: Hélène Koerver

cello 1: Justus Grimm

cello 2: Kacper Nowak

Programnote, se siderne 33 og 34

KIRSTEN KJÆR MUSEET, 7741 FRØSTRUP LØRDAG DEN 25. AUGUST KL. 15.00

Niels W. Gade (1817-90)

Første sats af ufuldendt klavertrio i B-dur (1839)

Adagio - Allegro con fuoco

violin: Elisabeth Zeuthen Schneider
cello: Justus Grimm
klaver: Monika Darzinkeviciute

Programnote, se siderne 15 og 16

Bent Sørensen (f. 1958)

Phantasmagoria

Klavertrio (2007)

Molto energico

Misterioso e dolce

Dolcissimo

Misterioso e meccanico

Dolcissimo

violin: Elsa Marie Klockenbring
cello: Justus Grimm
klaver: Monika Darzinkeviciute

Programnote, se siderne 16 og 17

---Pause---

Franz Schubert (1797-1828)

Die Forelle

Kvintet i A-dur D 667

for violin, bratsch, cello, kontrabas og klaver (1819)

Allegro vivace

Andante

Scherzo og Trio

Andantino: Tema med variationer

Finale: Allegro giusto

violin: Alex Gonzalez
bratsch: Damon Taheri
cello: Michael Schmitz
kontrabas: Matilde Zeeberg
klaver: Monika Darzinkeviciute

Programnote, se side 17

Kirsten Kjær Museet 2017
Erik Danciu og Floor Le Coultre

SKIVE MUSIKSKOLE, 7800 SKIVE LØRDAG DEN 25. AUGUST KL. 15.00

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-91)
Klavertrio nr. 3 i B-dur K 502 (1786)

Allegro.
Larghetto.
Allegretto

klaver: Daniel Blumenthal
violin: Luther Warren
cello: Magdalena Ceple

Om Mozarts biografi og vigtigste værker, se side 28-29
Programnote, se side 19

Paul Schoenfield (f. 1947)
Cafe Music
Klavertrio (1987)

Allegro
Rubato - Andante Moderato
Presto

klaver: Daniel Blumenthal
violin: Maren Isabelle Bosma
cello: Magdalena Ceple

Programnote, se side 19

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Geistertrio
Klavertrio i D-dur op. 70 nr.1 (1808)

Allegro vivace e con brio
Largo assai ed espressivo
Presto

violin: Kern Westerberg
cello: Kacper Nowak
klaver: Daniel Blumenthal

Programnote, se side 20

---Pause---

THISTED MUSIKTEATER, 7700 THISTED

SØNDAG DEN 26. AUGUST KL. 15.00

Astor Piazzolla (1921-92)

Four for Tango

Strygekvartet (1989)

violin 1 : Luther Warren
 violin 2 : Elsa Marie Klockenbring
 bratsch: Tony Nys
 cello : Kacper Nowak

Programnote, se side 37

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Strygekvartet nr. 11 i f-mol op. 95,

Serioso (1810)

Allegro con brio
 Allegretto ma non troppo
 Allegro assai vivace, ma serio
 Larghetto espressivo - Allegretto agitato

violin 1 : Elsa Marie Klockenbring
 violin 2 : Luther Warren
 bratsch: Tony Nys
 cello : Kacper Nowak

Programnote, se side 38

---Pause---

Morton Gould (1913-96)

Benny's Gig

for klarinet og kontrabas (1962/79)

Slow and nostalgic
 Brisk, with drive
 Very slow and hesitant
 Brisk
 Slowly
 Calypso Serenade
 Lazily moving
 Jaunty

klarinet: Jakob Lenhardt
 kontrabas: Matilde Zeeberg

Programnote, se siderne 38 og 39

Franz Berwald (1796-1868)

Septet i B-dur

for klarinet, horn, fagot, violin, bratsch,
 cello og kontrabas (1828)

Adagio – Allegro molto
 Poco adagio – Prestissimo – Adagio
 Finale: Allegro con spirito

klarinet: Jakob Lenhardt
 horn: Thomas C. Militello
 fagot: Trevor A. King
 violin: Kern Westerberg
 bratsch: Hélène Koerver
 cello: Michael Schmitz
 kontrabas: Matilde Zeeberg

Programnote, se side 39

SKOLEKONCERTER

Thy Kammermusikfestival har gennem årene lagt vægt på at give skolekoncerter, hvor eleverne på hjemmebane møder klassisk kammermusik.

I år arrangeres følgende koncerter:

Mandag den 20. august

Kl. 10.00-10.50 Thisted Gymnasium STX & HF

Kl. 10.00-10.50 EUC Nordvest, Thisted

Kl. 10.10-11.00 Snedsted Skole

Fredag den 24. august

Kl. 9.30-10.20 Thisted Friskole

Kl. 10.00-10.50 Thy-Mors HF & VUC, Thisted

Kl. 10.00-10.50 Hundborg Friskole

ÅBNE PRØVER

I lighed med tidligere er der mulighed for at overvære enkelte prøver på **Bakkegaarden, Bakkegaardsvej 4, 7742 Vesløs**

Torsdag den 16. august kl. 9.00 -12.00

Fredag den 17. august kl. 9.00 - 12.00

THISTED KOMMUNE
FØLG DIN NATUR

I Thisted Kommune er naturen helt unik, hvilket i høj grad blev anerkendt, da Danmarks første nationalpark blev grundlagt i Thisted Kommune i 2007.

Nationalpark Thy strækker sig fra Agger Tanges sydspids til Hanstholm – ca. 55 km langs kysten og op til 12 km ind i landet – i alt 244 km².

Nationalparkens særlige natur består af klitter og klithede, som er sjældne naturtyper på europæisk plan. Den er hjemsted for en række sjældne dyr og planter.

Nationalpark Thy er Danmarks største vildmark. Her så man blandt andet den første vilde ulv i 100 år på dansk jord.

Nationalpark Thy er det sted i Danmark, hvor der er størst sandsynlighed for at se traner. Derudover er der gode chancer for at se kronstyr, fx på kanten af Hanstholm Vildtreservat i den nordlige ende af Nationalpark Thy. Agger Tange er et af Danmarks vigtigste rasteområder for fugle forår og efterår.

Nationalpark Thy er rig på kulturhistoriske spor af livet ved kysten gennem tiderne. Lodbjerg Fyr, Stenbjerg Landingsplads, redningsvejen, sømærker og de mange bunkers fra Anden Verdenskrig er alt sammen spor efter menneskets liv og færden i området.

På vestkysten i Thisted Kommune findes hele 29 individuelle surfsteder. Kyststrækningen kaldes for Cold Hawaii på grund af de perfekte forhold til især surfing, men også mange andre friluftaktiviteter i naturen.

Den varierede natur i Thisted Kommune giver tilsammen et område, hvor der kan dyrkes alt fra ekstremsport som Thy Trail Marathon, Nationalpark Thy Marathon, surfing til de mere gængse friluftaktiviteter som ridning, kajak, cykling/mountainbike og vandring.

For støtte til gennemførelse af Thy Kammermusikfestival 2018 takkes:

Kommune, fonde og andre sponsorer

*A.P. Møller og Hustru
Christine Mc.Kinney Møllers
Fond til almene Formaal*

BRDR. HARTMANN'S
FOND

KNUD HØJGAARDS
FOND

Kunststof-Kemi,
Skandinavia A/S

TOYOTA · FONDEN

Thy Masterclass Erhverv

Kiropraktisk Klinik,
Nykøbing

Knudsdahl Landbrug

Læge Kirsten Andreasen,
Tønder Lægehus Nord

Øvrige bidragydere

Bakkegaarden
Blomstertorvet
Det Gamle Røgeri, Hanstholm
El Kontakten, Bedsted
Erling Grønkjær Fiskeeksport A/S
Fast Plast A/S
Feriepartner Thy
Filetfabrikken Hanstholm ApS
Fiskecompagniets Detailsalg, Vorupør
Fotograf Knud Erik Jensen
FS GROSS ApS, Hanstholm
Gyrup/v Lisbeth og Nicolai Nicolaisen
Klaverstemmeren, Aalborg
Klitmøller Sommerhusudlejning
Mondo Mar Marine Foods
Nordjysk Tryk
Premier is
Plantagehuset i Thisted
Revision Limfjord
Rotary Thisted
Royal Danish Seafood/Fish
Scanfish Danmark A/S
Spar Vorupør
Thisted Antikvariat
Thisted Bryghus A/S
Thy Clean
Thy Turistbureau
Thy Øko-is
Taabel P. og Co. A/S
XL Byg, Hurup